

DEN DANSKE *Stjerne*

NR. 7

JULI 1966

115. ÅRG.

DEN *danske* STJERNE

Organ for JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

Nr. 7

JULI 1966

115. ÅRG.

Indhold:

Et personligt vidnesbyrd	143
Fra missionens præsidentskab	144
Ved Missionspræsidentparrets afløsning	145
Billeder af missionærerne	146-153
Den Danske Missions Historie	Midtersiderne
Søndagsskolen	153
Hjælpeforeningen	155
Kredslærerindernes Budskab	158
Genealogisk oFrening	159
G.U.F.	160
Præstedømmet	161
Primary	162
Personlige nyheder	162

Forsidebillede:

Johannes Hansen: »Siddende unge mennesker«, opstillet ved Sortedams Dossering af Københavns Kommune i 1942.

Den danske Stjerne udkommer den 1. i hver måned og abonnementsprisen (incl. porto) er i Danmark kr. 13,00 pr. halvår, kr. 25,00 for et helt år, i udlandet \$ 3,00 pr. halvår, \$ 5,00 for et helt år. I løssalg kr. 2,50 pr. nummer.

Betaling kan i Danmark ske gennem postgiro 333.38 til

Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, Priorvej 12, København F. Telefon (01) 34 24 55

R. Earl Sorenson, missionspræsident, ansvarh. redaktør

Mary W. Kaiser, redaktør

Annoncer: Jørgen W. Schmidt

Et personligt vidnesbyrd

Af President David O. McKay

Mange mennesker i dag spekulerer på, hvori Jesu Kristi Kirkes vækst, stabilitet og vitalitet ligger.

Hemmeligheden ligger i det vidnesbyrd, som hver enkelt, der er trofast i Kirken, har om, at evangeliet består af rigtige principper. Det er dette samme vidnesbyrd, som Peter, den øverste apostel, fik i Tidernes Midte.

Bliv ikke modløs, hvis et vidnesbyrd ikke kommer til dig lige med det samme. Det kom ikke pludseligt til Peter. Lad mig henlede jeres opmærksomhed på et bestemt tilfælde:

I husker, at efter at have bespist de fem tusind, sejlede Frelseren over den oprørte sø til Kapernaum. Nogle af de fem tusind gik til fods rundt om den nordlige bred og var i Kapernaum for at byde fuldt budskab, hvori han sagde til den forsamlede mængde: »... I søger mig, ikke fordi I har set et tegn, men fordi I spiste af brødene og blev mætte.« (Johs. 6:26). De havde set ham bespise fem tusind mennesker med fem bygbrød og to små fisk, men de var gået glip af noget dybere, langt mere betydningsfuldt.

Så holdt Jesus den bemærkelsesværdige prædiken om livets brød, men de kunne ikke forstå symbolikken i den og begyndte at gå bort. De, som havde fulgt ham, begyndte at forlade ham og vende ryggen til ham, og til sidst var der kun de Tolv tilbage, og til dem sagde han: »Vil I også gå bort?« Peter, den impulsive leder, en praktisk og sund talsmand (jeg elsker ham!) svarede: »... Herrel! til hvem skal vi gå hen? Du har det evige livs ord.

Og vi er kommet til den tro og erkendelse, at du er Guds Hellige.« (Ibid., 6:67—69).

Jeg dvæler ved ordene *tro* og *erkendelse*, fordi jeg tror at det er den måde Peter ville have sagt det. Det ser ud til, at på det tidspunkt var Peters vidnesbyrd ikke stærkt og afgjort. Jeg beder jer ikke om at acceptere denne fortolkning, hvis I ikke tror det, men vi kan måske være sikre på, at ved den lejlighed fik han ikke ordet *velsignet* (*salig*).

Jesus tog disciplene med fra Kapernaum og gik op på bjergene i nærheden for at belære dem yderligere, og det var medens han var heroppe, at han stillede spørgsmålet: »... Hvem siger folk, at Menneskesønnen er?

De svarede: Nogle siger: Johannes Døber; andre: Elias; andre: Jeremias eller en anden af profeterne.«

Så sagde han: »Men I, hvem siger I, at jeg er?«

Og Peter svarede uden tøven: »Du er Kristus, den levende Guds Søn.

Da svarede Jesus og sagde til ham: Salig er du, Simon Jonas' søn! thi det har kød og blod ikke åbenbaret dig, men min Fader, som er i himlene.

Så siger jeg til dig, at du er Petrus, og på den klippe vil jeg bygge min kirke, og dødsrigets porte skal ikke få magt over den.« (se Matt. 16:13—18).

Inspiration, åbenbaring til den personlige sjæl, er den klippe, som et vidnesbyrd skal bygges på, og der findes ikke et levende menneske, som ikke kan få det, hvis han vil holde fast ved loven og leve et rent liv, som vil tillade den Helligånd at indgive ham dette vidnesbyrd.

Dette vidnesbyrd er blevet åbenbaret til enhver oprigtig mand og kvinde, som har holdt fast ved Jesu Kristi evangeliums principper, som har adlydt ordningerne og er blevet berettiget til og har modtaget Guds Ånd og den Helligånd til at veltjede sig.

Det er givet nogle, siger Herren i Lære og Pagter, at vide gennem den Helligånd, at Jesus er Guds Søn, og at han blev korsfæstet for verdens synder. Men Herren siger videre, at der er andre, hvem det er givet at tro på vidnesbyrdet fra andres ord, og de kan også modtage frelse, hvis de vedbliver at være trofaste. (Se L. & P. 64:13—14). Til alle disse kommer der imidlertid et vidnesbyrd hver gang de udfører deres pligt.

De ved, at evangeliet lærer dem at blive bedre mennesker, at lydighed mod dets principper gør dem til stærkere mænd og sandere kvinder. Hver dag kommer en sådan kundskab til dem, og de kan ikke modsige den; de ved, at lydighed mod Jesu Kristi evangelium gør dem til bedre og sandere ægtemænd, sande og ærlige hustruer, lydige børn, og gør dem i enhver retning til ideelle opbygere af hjemmet.

De ved, at lydighed mod evangeliet nærer det sande broderskab og fællesskab mellem mennesker; de ved, at de bliver bedre borgere ved hjælp af lydighed mod lovene og ordningerne. Når de udfører deres daglige pligter og anvender religionen i deres beskæftigelse, tjener evangeliets sandhed som eksempel i deres liv.

Vidnesbyrdet om evangeliet er et anker for sjælen midt i forvirring og strid. Kan vi da ikke, når vi ejer dette vidnesbyrd, få råd til at tilkendegive for verden en anden egenskab ved Jesu Kristi Kirke, nemlig kærlighed? Kundskab om Gud og hans love betyder stabilitet, betyder tilfredshed, betyder fred, og sammen med det et hjerte fuldt af kærlighed, der rækker ud til vore medmennesker og tilbyder de samme velsignelser, de samme privilegier.

Kærlighed vil avle tolerance og venlighed. Lad os huske at have broderkærlighed og kærlighed til hinanden. Lad os ikke odelægge en broders rygte og såre hans følelser.

Det er én ting at vide, at evangeliet er sandt; det er noget helt andet at forstå dets formål og betydning.

Lad os stå med vort hjerte koncentreret om og vort sind fæstet på denne evige sandhed — at Jesu Kristi evangelium er blandt menneskene for at forløse og frelse den menneskelige familie. Lad os gå fremad med denne ånd og behandle vore medmennesker i en kærlig og venlig ånd.

David O. McKay

Fra missionens præsidentskab

Kære søskende!

Tiden nærmer sig for søster Sorenson og mig og vor familie her i den danske mission. Vi har fået besked fra Det Første Præsidentskab, at vor efterfølger er blevet valgt og kaldet og vil komme til Danmark omkring midten af juli. Det er ældste *Don L. Christensen*, tidligere dansk missionær, og hans hustru er tidligere *Marva Sorensen*, datter af tidligere missionspræsident Edward H. Sorensen. Vi føler, at det er et udmærket valg, der er gjort, og at den danske mission vil fortsætte med at gå fremad under deres ledelse.

Det er med blandede følelser, at vi skriver disse få linier og siger »Farvel« til vore brødre, søstre og venner her i Danmark, som vi har lært at elske. Når vi ser tilbage på den tid, vi har tilbragt her iblandt jer, er det forbavsende, hvor utrolig hurtigt tiden er gået — og at vi er gået med den. Men vi forlader dette smukke land med hjertet fuldt af glæde og taknemmelighed mod vor Fader i Himlen for det, som er blevet udført, medens vi har været her, for den vidunderlige støtte vi har fået på alle områder af arbejdet, missionen, distriktet, grenen og medlemmerne som et hele. Det har været vidunderligt at arbejde sammen med jer. Kirken er bedre organiseret i Danmark i dag end den nogensinde har været, alle faser af arbejdet er ved at blive udført på distrikts-, grens- og hjælpeorganisationsbasis af lokale ledere; Kirkens orden, Kirkens programmer bliver fulgt. Deri ligger jeres store styrke. Som profeten Joseph Smith svarede, da han blev spurgt, hvorledes han på så god måde kunne styre en så stor gruppe mennesker: »Jeg lærer dem sande og rigtige principper, og så styrer de sig selv.« Det er sådan vi føler med hensyn til den danske mission. Med et sådant program og under en sådan ledelse vil den vedblive at vokse og gå fremad.

Til alle funktionærer i hovedbestyrelser, til alle funktionærer i distriktspræsidentskaber og distriktsbestyrelser i hjælpeorganisationer, til alle grenspræsidentskaber og funktionærer i hjælpeorganisationerne i grenene — til alle, som har haft ledende stillinger, ønsker vi fra vort hjertes dyb at udtrykke vor tak for den støtte og loyalitet, I har vist os, og for det gode arbejde, I har udført for at fremme Herrens værk.

Til de gode og trofaste brødre og søstre siger vi tak, fordi I ikke er blevet trætte af at gøre godt, og vi beder, at I fortsat vil tjene Herren med endnu større iver. Vi bærer vidnesbyrd til jer, at det betaler sig, at der ikke findes nogen lettere vej til at finde lykke, tilfredshed og glæde end at leve i overensstemmelse med Jesu Kristi evangelium.

Til vore mange venner, som er ved at undersøge Kirken, vil vi også gerne udtrykke vor tak, fordi de ville lytte til missionærerne, for den tid, de har tilbragt ved vore møder for at høre vort budskab. Endnu en gang bærer vi vidnesbyrd om, at dette værk er sandt, at denne Kirke er Guds Kirke, og at lidighed mod dens lærdomme vil bringe evig frelse og ophøjelse i Hans rige.

Vi vil gerne udtrykke en særlig tak for den hjælp og støtte mine to rådgivere, Tom Asmussen og Jørgen Ringheim, har ydet os. Det var en særlig glæde for mig, da jeg fik besked om, at jeg kunne vælge to lokale brødre til at hjælpe mig med administreringen af denne missions sager. Deres råd, vejledning og arbejde har i høj grad lettet byrden, deres loyalitet og støtte har gjort arbejdet til en glæde. Tak til jer begge!

Vor tak ville ikke være fuldkommen, hvis vi ikke omtalte vore vidunderlige og trofaste missionærer — Tak for jeres loyale støtte — jeres store ønske om at tjene vor Fader i Himlen. Det har været en glæde at arbejde i Hans tjeneste sammen med jer.

Nu, da dette vil være det sidste vi vil skrive i STJERNEN for en stund, og selv om vi vil være i Danmark indtil slutningen af juli, vil vi gerne sige »Tak for alt«. Vi vil ikke sige »Farvel«, men »På gensyn«, for vi ved aldrig, hvor snart vi vil mødes igen, vi håber, det ikke vil være for længe. Vor kærlighed og vor velsignelse efterlader vi jer.

Vort største ønske er, at I altid vil være trofaste og leve i overensstemmelse med evangeliets ordnancer, principper og lærdomme, »Søg først Guds rige«.

Må Gud velsigne jer alle er vor ydmyge bøn.
*Præsident og søster R. Earl Soreson
og familie.*

Før vi forlader Danmark vil vi gerne takke vore brødre og søstre og vore venner for deres venlighed imod os. Vi er taknemmelige for det privilegium, vi har haft, at komme til dette land, for vi har lært at elske det danske folk.

Vi ved, at vi sammen med vore forældre har været optaget af det mest vidunderlige værk, der findes — Herrens værk. Og ved at være sammen med jer her, har vi lært at elske jer.

Må Herren velsigne alle medlemmer og venner her i Danmark, og må I altid finde glæde og lykke ved evangeliet, og må Kirken vedblive at gå fremad i fremtiden er vort ønske.

Karen, Richard og Mark Soreson.

Ved Missionspræsidentparrets afløsning

Ved receptionen i forbindelse med Missionspræsidentparrets sølvbryllup blev de tilstedeværende opfordret til at nedskrive et lille ønske for parrets fremtid, og min første indskydelse kom ganske naturligt som et ønske om, at de ville blive i Danmark i endnu 3 år. Denne betragtning var måske nok noget selvisk, men jeg tror imidlertid, at den kan tages som et udtryk for den glæde, som enhver af os har følt gennem vort nære samarbejde med »the Sorensens«.

3 år kan være en lang tid når man har kvaler og vanskeligheder, men i dette tilfælde, hvor arbejdet kun har budt på glæder, synes det som om det højst er ét år siden, at vi modtog det nye Missionspræsidentpar, hvis fine menneskelige egenskaber, aldrig svigtende hengivenhed for Danmark og de danske søskende, har vundet vore hjerter.

»Kære Robert og Ingrid — vort venskab til jer må for engangs skyld tillade os at lægge bort titler og efternavne, vi ønsker fremover at tænke på jer som vores venner — vi vil her takke jer for de 3 år I var vore ledere, takke jer for den kærlighed til evangeliet som I har vist os og som altid fulgte jer i det arbejde I var kaldet til at udføre her.

Vi ønsker at se jer igen og håber at fremtiden for jer og jeres børn må tegne sig lys og lykkelig, således at I måske en dag får lyst, råd og tid til at vende tilbage til Zion på Dalgas Boulevard.

Endnu engang tak og må Gud velsigne jer fremover.
De to ex-rådgivere

Tom og Jørgen

DEN DANSKE MISSION

Vi bringer i dette nummer en samlet, illustreret fortegnelse over missionspræsidentskabet og samtlige missionærer, der for tiden arbejder i den danske mission. Listen er ordnet efter missionærdistrikter og er udarbejdet pr. 15. juni.

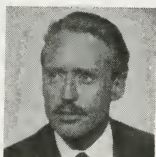
Missionspræsidentskabet

Missionspræsident R. Earl Sorenson og søster Ingrid Sorenson og deres børn Karen, Richard og Mark

Josef Thomas Asmussen
fra Åmager,
1. rådgiver.

Jørgen Ringheim
fra Kbhvn., Nordre Gren,
2. rådgiver.

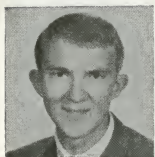

Glen Howard Hansen
fra Roy, Utah,
assistent.

Leo G. Noorda
fra Chula Vista, California,
assistent.

Missionskontoret

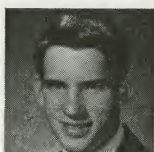
Paul Erik Emmer
fra Salt Lake City, Utah,
Missionssekretær

Marshall M. Poulsen
fra Salt Lake City, Utah,
missionssekretær.

Samuel L. Jones
fra Orem, Utah, statistik-
sekretær.

Randall J. Knudsen
fra Salt Lake City, Utah,
missionsens bogtrykker.

DeAnna Rae Yates
fra Brigham City, Utah.

Zoneledere og deres kammerater

Bravant W. Haslam
fra Murray, Utah;
Hørsholm.

Terry L. Williams
fra Mesa, Arizona;
Hørsholm.

Roger V. Sybrowsky
fra Castro Valley, Califor-
nia; København.

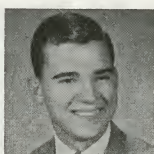
David Edward Nielsen
fra Pasadena, California;
København.

John Thomas Lever
fra Salt Lake City, Utah;
Fredericia.

Lynn H. Erickson
fra East Ely, Nevada;
Fredericia.

Russell H. Mouritsen
fra Granger, Utah; Aalborg.

Kenneth M. Reading
fra Freemont, California;
Aalborg.

Kvindelige missionærer

Barbara Ann Christensen
fra Manti, Utah, arbejder i
Silkeborg.

Else Andersson
fra København, arbejder i
Silkeborg.

Karen Marjorie Brown
fra Ephraim, Washington,
arbejder i Randers.

Kathlene Beverly
fra Salt Lake City, Utah,
arbejder i Randers.

Kirsten Gerda Nielsen
fra København, arbejder i
Aarhus.

Rhea Roberts
fra Ontario, Oregon, arbej-
der i Aarhus.

Aalborg distrikt

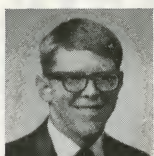
Paul Lyman Sanders
fra Otto, Wyoming, arbejder i Aalborg.

Joseph Wesley Roberts
fra Ontario, Oregon, arbejder i Aalborg.

Craig Andrew Petersen
fra Littleton, Colorado, arbejder i Aalborg.

Norman C. Seibold
fra Rupert, Idaho, arbejder i Aalborg.

Ross Clyde Brown
fra Sandy, Utah, arbejder i Hjørring.

Michael Doren Sorensen
fra Fallon, Nevada, arbejder i Hjørring.

Paul Lyman Reese
fra Springville, Utah, arbejder i Frederikshavn.

Steven Carl Fales
fra Powell, Wyoming, arbejder i Frederikshavn.

Paul Andrew Madsen
fra Pullman, Washington, arbejder i Nørresundby.

Frank William Hersom
fra Ogden, Utah, arbejder i Nørresundby.

Aarhus distrikt

Richard Lynn Carlquist
fra Draper, Utah, arbejder i Aarhus.

Marlin Andrew Hill
fra Rexburg, Idaho, arbejder i Aarhus.

Rex Gordon Petersen
fra Ogden, Utah, arbejder i Viby J.

Leland Boyd Chapman
fra Springville, Utah, arbejder i Viby J.

Harry James Larsen
fra Torrance, California, arbejder i Brabrand.

Joseph Calvin Freeman
fra Fresno, California, arbejder i Brabrand.

Henri H. S. Jensen
fra Garden Grove, California, arbejder i Aabyhøj.

Jerold D. Bryars
fra Rupert, Idaho, arbejder i Aabyhøj.

Amager distrikt

Harold John Shaw, Jr.
fra Murray, Utah, arbejder på Amager.

Rodney Lewis Huntsman
fra Lake Oswego, Oregon, arbejder på Amager.

Robert Christian Weierman
fra La Puente, California, arbejder på Amager.

Colin Glen Bywater
fra Declo, Idaho, arbejder på Amager.

Richard Earl Danley, Jr.
fra Phoenix, Arizona, arbejder på Amager.

Donald Blaine Dunford
fra Mesa, Arizona, arbejder på Amager.

George Vernon Petersen, Jr.
fra Richfield, Utah, arbejder på Bornholm.

Lewis Burke Sorenson
fra Richfield, Utah, arbejder på Bornholm.

Paul Gee Paystrup
fra Levan, Utah, arbejder i Valby.

James Brill Adams
fra Grandview, Idaho, arbejder i Valby.

Central Jylland distrikt

Enok og Emmy Andersen
fra Provo, Utah, arbejder i Kolding.

Svend-Erik Irvold
fra København, arbejder i Kolding.

Gerald Scott Argetsinger
fra Klamath Falls, Oregon, arbejder i Kolding.

Flemming Fano
fra Salt Lake City, Utah, arbejder i Vejle.

Van Craig Johnson
fra Rexburg, Idaho, arbejder i Vejle

David Michael McQueen
fra Salt Lake City, Utah, arbejder i Herning.

Kent Howard Sorenson
fra Provo, Utah, arbejder i Herning.

Dan Phillip Jensen
fra Salt Lake City, Utah, arbejder i Horsens.

Brian Ellis Clark
fra Salt Lake City, Utah, arbejder i Horsens.

Esbjerg distrikt

Finn Vandborg Christensen
fra Provo, Utah, arbejder i Esbjerg.

Steven Howard Middlemas
fra Salt Lake City, Utah, arbejder i Esbjerg.

James Mikkel Johansen
fra Las Vegas, Nevada, arbejder i Esbjerg.

Eldon Blaine Larson
fra St. George, Utah, arbejder i Esbjerg.

Randall O. Christensen
fra Fillmore, Utah, arbejder i Sønderborg.

John Wills Love
fra Tucson, Arizona, arbejder i Sønderborg.

Bryant Lemoine Larsen
fra Salt Lake City, Utah, arbejder i Aabenraa.

Michael Pope
fra Logan, Utah, arbejder i Aabenraa.

Glostrup distrikt

Gert Sommer Jensen
fra Las Vegas, Nevada, arbejder i Glostrup.

Lee Kent Mortensen
fra Rexburg, Idaho, arbejder i Glostrup.

Byron Peter Halling
fra Harbor City, California, arbejder i Hvidovre.

Gail H. Jeppesen
fra Oakley, Idaho, arbejder i Hvidovre.

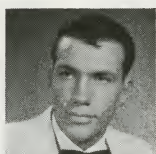
Richard Edward Spencer
fra Drummond, Montana, arbejder i Vanløse.

Warren K. Olsen
fra Roosevelt, Utah, arbejder i Vanløse.

Wayne Ross Magley
fra Salt Lake City, Utah, arbejder i Hvidovre.

Loy Glen Pehrson
fra Darlington, Idaho, arbejder i Hvidovre.

Don Ray Nelson
fra Santaquin, Utah, arbejder i Valby.

Paul Terry Gylling
fra Long Beach, California, arbejder i Valby.

Paul Burbridge Jackson
fra Salt Lake City, Utah, arbejder i Tåstrup.

Wayne Sterling Parker
fra Sandy, Utah, arbejder i Tåstrup.

København Indre By distrikt

Harold Junior Johansen
fra Loa, Utah, arbejder på Frederiksberg.

Steven Albert Rasmussen
fra Phoenix, Arizona, arbejder på Frederiksberg.

Woodrow F. Rasmussen
fra Boise, Idaho, arbejder på Nørrebro

Douglas Glen Thompson
fra Clearfield, Utah, arbejder på Nørrebro

Edward Merle Johnson
fra Artesia, California, arbejder på Østerbro.

Dale Clarence Hansen
fra Sandy, Utah, arbejder på Østerbro.

Alfred Carl Nielsen
fra Tacoma, Washington, arbejder i Valby.

James LeRoy Petersen
fra Salt Lake City, Utah, arbejder i Valby.

Paul Allen Thuesen
fra South Gate, California, arbejder på Frederiksberg.

Chad Brent Sorensen
fra Orem, Utah, arbejder på Frederiksberg.

Steven L. Harris
fra Tremonton, Utah, arbejder i Brenshøj.

Kerry Allen
fra Salt Lake City, Utah, arbejder i Brenshøj.

Nordsjælland distrikt

James Michael Victor
fra Twin Falls, Idaho, arbejder i Holte.

Arly Hess Pedersen
fra Salt Lake City, Utah, arbejder i Holte.

Peter Nyholm Svendsen
fra Provo, Utah, arbejder i Helsingør.

Michael John Horspool
fra Hacienda Heights, California, arbejder i Helsingør.

Larry Melvin Nielsen
fra Murray, Utah, arbejder i Gentofte.

Gary Raymond Milner
fra Salt Lake City, Utah, arbejder i Gentofte.

Daryl Dee Sondrup
fra Ephraim, Utah, arbejder i Charlottenlund.

Alan Roger Hall
fra El Verano, California, arbejder i Charlottenlund.

Orson Henning Dietz
fra Salt Lake City, Utah, arbejder i Birkerød.

Jim Le Roy Telford
fra Murray, Utah, arbejder i Birkerød.

Odense distrikt

John Earl Lowe
fra Ogden, Utah, arbejder i Odense.

Steven Wallace Stucki
fra Clearfield, Utah, arbejder i Odense.

John Charles DeHart
fra Ogden, Utah, arbejder i Odense.

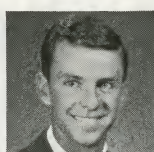
Arne Johan Skollingsberg
fra West Kearns, Utah, arbejder i Odense.

Kurt E. Sønderhede Larsen
fra Upland, California, arbejder i Odense.

Timothy Petersen Dye
fra Midvale, Utah, arbejder i Odense.

Michael B. Terry
fra American Fork, Utah, arbejder i Svendborg.

Terrell Layne Van Orden
fra Pingree, Idaho, arbejder i Svendborg.

Randers distrikt

Freddie Dennis Christensen
fra København, arbejder i
Randers.

Lee Doyle Packer
fra Brigham City, Utah, ar-
bejder i Randers.

Earl Melvin Ohlsson
fra Salt Lake City, Utah,
arbejder i Skive.

Richard B. Bell
fra Salt Lake City, Utah,
arbejder i Skive.

Ralph Waldo Rasmussen, Jr.
fra Burley, Idaho, arbejder
i Viborg.

Carl Vance Christensen
fra Mink Creek, Idaho, ar-
bejder i Viborg.

Søborg distrikt

Terry Ned Booras
fra Albany, California, ar-
bejder i Søborg.

Herbert Red Abegglen
fra Salt Lake City, Utah,
arbejder i Søborg.

Joseph Stephen Woodbury
fra Salt Lake City, Utah,
arbejder i Charlottenlund.

Richard Smith Beal
fra College Park, Mary-
land, arbejder i Charlotten-
lund.

Ray Deloy Olsen
fra Hyrum, Utah, arbejder
i Søborg.

Bill LeRoy Stinger
fra Pocatello, Idaho, ar-
bejder i Søborg.

Rex Lewis Pitcher
fra Cornish, Utah, arbej-
der i Hellerup.

Roy LaVern Blanch
fra Burley, Idaho, arbejder
i Hellerup.

Lynn Norman Jensen, Jr.
fra Salt Lake City, Utah,
arbejder i Herlev.

Eldon Curtis Duncan
fra Centerville, Utah, ar-
bejder i Herlev.

Paul Lyman Smith
fra El Cajon, California,
arbejder i Ballerup.

Curt D. Christensen
fra Boise, Idaho, arbejder
i Ballerup

for min tidligere lærerinde ikke er der, og hun lover at overbringe min hilsen. Senere på dagen, da jeg kommer hjem til mit hotel, ligger der en lille note med en hilsen fra fru Høyer og indtrængende besked om at besøge hende. Det må jeg naturligvis gøre, og så går turen igen til Prinsensgade 44, hvor jeg ringer på, og fru Høyer kommer selv til døren. Et usædvanligt møde, lærerinden og eleven. Det er nu 35 år siden, jeg sidst så fru Høyer, men trods alderen er hun levende interesseret i alt, og vi får en herlig sludder og opfrisker gamle minder fra skoletiden, hvor fru Høyer var en inciterende og strålende lærerinde i et af mine yndlingsfag, historie. Tak, fru Høyer, for denne ganske dejlige stund i Deres smukke hjem! Ved dette besøg blev mit Danmarks-ophold et lyst minde rigere.

Så er der naturligvis Rebildfesten, som man ikke må gå glip af, og som endnu engang blev en strålende oplevelse ude i de brune lyngbakker med det brogede folkeliv, et udsnit af Danmark, når det er bedst. Rebildfesten og udlandsdanskernes møde på Kronborg er også hele Danmarks-turen værd. To dage, hvor man oplever Danmark i al dets skønhed.

Kirkegården blev måske den skønneste oplevelse for mig under hele mit Danmarks-besøg. Jeg har ofte i tankerne dvælet ved det øjeblik, da jeg skulle få lov til at stå ved mine forældres grav. Jeg fandt med lethed gravstedet med deres navne. Da jeg så disse, følte jeg en glæde, som er svær at forklare. Jeg var kommet hjem til mine kære, ejegode forældre, som jeg så gerne ville have holdt i hånden og sagt dem tak for et usædvanligt harmonisk barndomshjem og for al den kærlighed, forståelse og omsorg, som de gav os, deres børn. Jeg dvælede ved minderne om dem. I tankerne så jeg dem lyslevende for mig, jeg hørte deres kendte stemmer. Det blev en højtidstund, og alt, hvad der var godt i mig, vædede frem i mit bryst, og jeg opsendte en ydmyg tak for alt, hvad de i deres levetid havde gjort for mig og mine søskende. Ganske naturligt kom Aakjærs kendte og skønne sang til mig:

Hvad var vel i verden det fattige liv
med al dets fortærende tant,

om ikke en plet med en dal og lidt siv
vort hjerte i skælvinger bandt!
Om ikke vi drog fra det yderste hav
for bøjet og rynket at stå
og høre de kluk,
de mindernes suk
fra bækken, vi kysset som små.

Ældste Søren Rasmussen, som havde præsideret over Christiania Konference, var af Det første Præsidentskab blevet kaldet til at overtage ledelsen af Den skandinaviske Mission efter præsident Jens M. Christensen. Han kom til København og overtog Missionens ledelse den 8. november 1907.

Ældste Andrew Jenson efterfulgte præsident Rasmussen som præsident for Den skandinaviske Mission den 15. februar 1909. I juli måned fik Missionen et kærkomment besøg af præsident Anthon H. Lund, som var ledsaget af hustru og datter. I rejseselskabet var også præsident Charles W. Penrose og hustru samt præsident Andrew Jensons hustru og datter Eva. Gruppen besøgte flere af grenene og deriblandt Aalborg, præsident Lunds fødeby. I en velkomsthilsen, som fandtes i »Stjernen« for den 15. juli 1909, omtales præsident Lund i følgende varme ord:

»De skandinaviske helliges varmeste og bedste ven, ældste Anthon H. Lund, besøger igen gamle og kendte steder i de 3 nordiske lande. Hvert hjerte her slår ham varmt i møde, og i mangt et øje kommer der en glædeståre ved endnu engang at kunne trykke hans hånd til velkomst, medens tusinder af taknemmelige venner i Zion sender ham lykke på rejsen og hjertelige hilsener til slægt og fædres kære land. Broder Lund står for alle de skandinaviske hellige som et ideal, som en fuldkommen personifikation af alt, hvad der er nobelt, godt og stort. Vi ser, hvorledes han, siden han 12 år gammel i sin fødeby Aalborg modtog »mormonismen« ved dåb, har nydt en sund og stadig vækst og gennemgået alle grader i livets lange skole, i hvis mange klasser han har taget eksamen med bedste karakter. Han har lige fra sine tidligste dage beklædt tillidshverv og stillinger og nyder i den grad sine over-

ordnedes og medinteresseredes udelte tro og tillid, at han i dag indtager den højeste stilling, som Kirkens 300.000 medlemmer har at skænke nogen af deres trosfæller. Han er en mand af ualmindelige evner, og hans praktiske sans og opfattelse af alt, henhørende til menneskets timelige og åndelige vel, har vist sig af uberegnelig nytte for de sidste dages hellige både i Zion og her i adspredelsen. Hans helbred har de sidste åringer ikke været så godt, som vi kunne ønske; derfor glæder det os, at han har kunnet rive sig løs fra sine mangesidige pligter hjemme for endnu engang at gense de steder, som han altid har elsket, og det folk, hvis fødeland også er hans. Og alle de hellige i Skandinavien byder deres værdige repræsentant, ven og leder et hjerteligt velkommen, der også gælder hans hustru og datter samt Præsident Penrose med hustru og det øvrige selskab i hans følge; vi håber, at de alle må rejse trykke over hav og land og nyde helbred, fryd og hygge overalt på deres rejse, så at de kunne vende tilbage til vort kære bjerghjem, rigt velsignede med dyrebare minder fra de »lande, Israel er adspredt udi«.

Den 6. april 1910 fejrede Kirken sin 80 års fødselsdag. Dagen blev også fejret i Danmark, hvor der blev holdt specielle møder i de forskellige grene. Kirken havde stadig fremgang overalt. Det var næsten 60 år siden Erastus Snow og hans medarbejdere var kommet til Danmark, og her var evangeliet stadig rodfæstet, selv om antallet af medlemmer ikke var særlig stort i forhold til befolkningstallet.

Året så to generalautoriteter på besøg i Danmark. Præsidenten for Den europæiske Mission, ældste Rudger Clawson, der også var en af Kirkens apostle, kom til Esbjerg den 28. juni 1910 på officielt besøg. Samme aften blev der afholdt møde i en lejet sal i Danmarksgade 79. Mens præsident Andrew Jenson talte, kom præsident Clawson ind i mødesalen. Han var kommet med båd fra England, og da denne var kommet tidligere ind end ventet, var der ingen nede ved havnen for at modtage ham. Fra Esbjerg tog selskabet til København, hvorfra de to præsidenter rejste til Norge. De vendte tilbage til Danmark den 17. juli, hvor de overværede Københavngrens møder gennem dagen, først søndagsskole og siden efter-

middags- og aftenmødet. Præsident Clawson talte ved begge møder med præsident Jenson som tolk. Som altid glædede de hellige sig over en apostels besøg, og Herrens Ånd var udgydt over forsamlingen. Præsident Clawson forlod Danmark den 19. juli.

Endnu to generalautoriteter aflagde besøg i Danmark, og dette skete kort tid efter præsident Clawsons afrejse, nemlig den 27. juli. De besøgende var selve Kirkens præsident, Joseph F. Smith ledsaget af den præsiderende biskop, Charles W. Nibley. De var ledsaget af følgende medlemmer af deres familie: Mary G. Smith, præsident Smiths hustru, Julia B. Nibley, biskop Nibleys hustru, Franklin R. Smith, præsidentens søn og Edna Nibley og Margaret Nibley, biskop Nibleys døtre. Det var første gang, Danmark havde fået besøg af Kirkens præsident og ligeledes første gang, den præsiderende biskop havde aflagt besøg i Den danske Mission. Naturligvis blev dette besøg imødeset med de største forventninger af Kirkens medlemmer; for første gang skulle de hilse på Kirkens præsident, en søn af Hyrum Smith, profeten Josephs broder, som sammen med denne led martyrdøden i fængselet i Carthage i staten Illinois. Om aftenen blev der afholdt et offentligt møde i salen i Korsgade 11. Denne var meget smukt pyntet med et stort skilt, hvorpå der stod »Velkommen«. Avisernes omtale af besøget var venlig, og præsident Smith og biskop Nibley gjorde et dybt indtryk på medlemmerne i København.

Året 1910 var det bedste i mere end 25 år, hvad dåbshandlinger i Den danske Mission angik. I løbet af dette år blev 245 indlemmet i Kirken ved dåb, det største antal siden 1884. I årets løb emigrerede 119 af medlemmerne til Utah. 17 ældster fra Zion virkede som missionærer i Danmark, så ovenstående tal er virkelig fint.

I et brev til præsident Søren Rasmussen, dateret Ephraim den 26. september 1908, mindes den gamle troens forsvarer C. C. A. Christensen, der på det tidspunkt tjente som patriark i sin stav, sin dåbsdag for netop 58 år siden. Vedlagt brevet fandtes der et digt til minde om hans dåbsdag:

O velsignede dag, da i dåben jeg gik
Og i troen med Gud gjorde pagt,
Da jeg trøst i min sjæl ved den Helligånd fik,
Og det, som var dunkelt, blev klart for mit blik –
Thi fra mørke til lys blev jeg bragt.

Blandt de herligste minder om dage og år,
Der mig nu synes kun som en drøm,
Er der et, som er frisk, og som strålende står –
Det er dåbsdagens minde, som aldrig forgår
Eller tabes i tidernes strøm.

Gud velsigne de mænd, som med himmelens bud
Kom til Israels folk her i Nord,
Som os lærte at kende vor Frelser og Gud
Og fra mørke og synd førte tusinder ud
Gennem sandhedens frelsende ord.

Danskernes skjald i Utah havde ramt hovedet på sømmet med dette smukke digt om dåbsdagen, en dag, som alle omvendte mindes med glæde, fordi den markerede begyndelsen til et nyt liv.

En forkæmper i Rigsdagen

Det vil her være af interesse for Kirkens medlemmer i Danmark at høre om en energisk forkæmper for sandhedens sag, en mand, som antog evangeliet, troede derpå og holdt det højt i ære gennem de mange år, selv da han nåede højt på den politiske himmel. Manden, Frederik Ferdinand Samuelson, blev født den 12. april 1865 i København og flyttede som ung mand til Århus i 1889, hvor han det følgende år giftede sig med Marie Mariane Jensen. Her lærte de evangeliet at kende og blev begge døbt den 21. december 1892. Kirken blev nu deres liv og lyst, selv om broder Samuelson blev optaget af det offentlige liv. I året 1900 blev han valgt ind i Århus Byråd som socialdemokrat, og i 1906 blev han valgt ind i Folketinget, det eneste medlem af Kirken, der har opnået denne ære. Her blev han genvalgt flere gange. I Rigsdagen

hævede han ofte sin røst for at forsvare de sidste dages hellige og deres sag. Aldrig skammede han sig ved Jesu Kristi evangelium, men var altid rede til at kæmpe for det og forsvare det imod uretfærdige angreb. Vi vil blot henvise til tre eksempler, hvor folketingsmand Samuelson greb ind i debatten. Det første tilfælde er hentet fra »Skandinaviens Stjerne« fra december 1910 under overskriften: »Broder F. F. Samuelson i den danske Rigsdag«.

»Under finanslovsdebatten i Rigsdagen omtalte folketingsmand F. F. Samuelson fra Århus den 25. oktober d. å. blandt en hel del ting vedrørende den kreds, han repræsenterer, tillige en sag, som kan have stor interesse for »Skandinaviens Stjerne«s læsere, fordi denne sag vedrører os som sidste dages hellige.

Broder Samuelson omtalte et efter hans mening myndighedsmisbrug, som havde fundet sted fra d'hr. præsters side overfor os i Århus.

Sagen drejede sig om, at der for ganske kort tid siden var død en enke, som tilhørte de sidste dages hellige; dagen før begravelsen forespurgtes Samuelson, om loven af 1907 gav os ret til at foretage begravelsen, hvortil han svarede ja; men trods dette blev der 1 time før begravelsen skulle finde sted, fra stiftsprovsten sendt bud til dem, der havde med arrangementet af begravelsen at gøre, med udtrykkeligt forbud imod at foretage noget som helst ved graven; vi måtte ikke synge vore egne salmer, ej heller tale ved graven.

Dette, påstod broder Samuelson, var i strid med loven vedrørende begravelser m. m., som han selv havde været med til at vedtage, og han oplæste et par paragraffer af loven, som klart viste, at præsterne i deres fanatisme imod de sidste dages hellige havde begået myndighedsmisbrug, eftersom denne sag ikke vedkom præsterne; Samuelson oplyste tillige ministeren om, at han trods forbudet havde talt ved graven.

Kirkeminister Appel svarede den 29. oktober i Rigsdagen og udtalte, at loven af 1907 var skrevet således, at den var letfattelig. Han kunne ikke forstå, at en præst havde lagt hindringer i vejen, navnlig når Samuelson havde givet præsten råd i den foreliggende sag, inden præsten gjorde sin indven-

ding. Sagen er den, udtalte ministeren, at man i Århus som her i København har en blandet kommunal kirkegårdsbestyrelse, og når talen er om en borgerlig begravelse, så er det slet ikke nødvendigt at henvende sig til nogen præst, men så kan man anmelde for kirkegårdsbestyrelsen, når man agter at afholde begravelsen, og det er tilladt i henhold til den lov, som det ærede medlem selv citerede, at synge en salme og tale ved graven uden særlig tilladelse, men en anden sag er det, når der er tale om en begravelse, hvortil man vil bruge et eller andet bestemt ritual, så må dette ritual være godkendt af Kultusministeriet, men da der i det foreliggende tilfælde, så vidt jeg forstod det ærede medlem, ikke var tale om det, ville det ærede medlem jo aldeles ikke have behøvet at tage hensyn til en mulig indvending fra præstens side. Det ærede medlem ønskede, at jeg som kirkeminister skulle udtale mig om den sag. Jeg finder det ganske uforholdsmæssigt, for jeg synes, at loven taler klart og tydeligt om hele dette forhold.

Vi takker broder Samuelson for hans arbejde i denne sag og for de oplysninger, han har ydet os; vore kirkemedlemmer vil nu vide, hvad de har ret til at gøre, når vi i Danmark steder en af vore kære til hvile i en offentlig begravelsesplads. De uhyggelige scener, som undertiden er blevet opført ved begravelser, vil herefter kunne undgås, og den stedlige præst bør betragte sig som udenfor handlingen, medmindre han anmodes om at »forrette«.

Det andet tilfælde, hvor broder Samuelson i kraft af sin egenskab som folketingsmand kæmpede for Kirken, findes også i »Skandinaviens Stjerne« under overskriften: »En Forespørgsel i Rigsdagen«, og lyder således:

»Bladene har indeholdt beretninger om en resolution, som en fornylig afholdt kirkeforsamling har vedtaget, gående ud på at opfordre regeringen til at udvise mormonernes ældster af landet og forhindre lærens udbredelse. I Sverige og Norge føres en lignende agitation med samme formål, og dette har bragt flere avisskrivere på den tanke, at en samlet, ensartet optræden i de tre nordiske lande imod mormonerne ville have større vægt. Enkelte blade har derfor også i den senere tid ymtet om, at det skulle være den danske regerings hensigt at

søge enighed opnået med Sverige og Norge om en fælles optræden imod de sidste dages hellige i de 3 lande.

For at få at vide, hvor meget eller hvor lidt sandhed der var i disse bladudtalelser, rettede vor trosfælle, folketingsmand F. F. Samuelsen, ved slutningen af sin tale under finanslovbehandlingen tirsdag den 22. oktober 1912 en forespørgsel til kultusministeren og fik hans svar ved dagen efter at gentage forespørgslen.

Vi hidsætter her den del af broder Samuelsens tale, der vedrører mormonspørgsmålet, og ministerens svar efter det stenografiske referat af Folketingets forhandlinger:

»Endelig vil jeg rette en forespørgsel til den samme højtærede minister (kultusministeren). For en månedstid siden læste jeg i et blad, at den højtærede minister havde plejet samarbejde med Sverige og Norge om en fællesoptræden overfor de sidste dages helliges eller som verden i almindelighed kalder dem mormonernes missionærer, og resultatet af forhandlingerne skulle da blive, at ministeren ville fremsætte forslag til lov om en almindelig udvisning af disse missionærer. Indtil den højtærede minister har svaret bekræftende på spørgsmålet om, hvorvidt dette forholder sig rigtigt, vil jeg vægre mig ved at tro, at en demokratisk minister i året 1912 vil gå med til en indskrænkning af den overfor ikke-anerkendte trossamfund alt i forvejen meget begrænsede religionsfrihed. Der findes her i landet omtrent 1100 statskirkepræster og omtrent 50 missionærer af de sidste dages hellige. Kan de herrer præster ikke ved hjælp af deres Bibel og ved hjælp af nogen tro på, at den sag, de arbejder for, er sandhed og ret, dokumentere, at alt, hvad de sidste dages hellige lærer, er falsk lære, bør vistnok den højtærede minister alligevel ikke spekulere i den slags indskrænkninger af friheden på det religiøse område, hvorved Danmark ville synke ned i de civiliserede staters anden række. Statskirkens præster har en meget stor magtstilling. Der står 22 af dem overfor hver 1 af disse missionærer, som ifølge enkelte bladudtalelser skulle udvises af landet. De 22 præster er lærde mænd, som har ofret år af deres tid på at studere teologi, den ene missionær er en mand, som er udgået fra en fabrik, fra et værksted, fra et lager, fra

Vestsjælland distrikt

John P. Broberg
fra Phoenix, Arizona, arbejder i Roskilde.

Quinton Floyd Mattson
fra Portland, Oregon, arbejder i Roskilde.

Everett Earl Erskine
fra Salt Lake City, Utah, arbejder i Slagelse.

Ladd M. Jones
fra Las Vegas, Nevada, arbejder i Slagelse.

Chesley T. Blackham
fra Moroni, Utah, arbejder i Holbæk.

John Pack
fra John Day, Oregon, arbejder i Holbæk.

Mark T. Wendelboe
fra Las Vegas, Nevada, arbejder i Næstved.

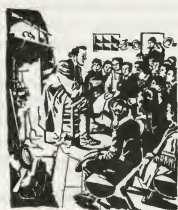
Dennis Rulon Fairbourn
fra Salina, Utah, arbejder i Næstved.

Maloy Horace Hales
fra Redmond, Utah, arbejder i Nakskov.

Lee Max Valentine
fra Downey, Idaho, arbejder i Nakskov.

Søndagsskolen

Andante LE ROY J. ROBERTSON

Nadververs for juli og august:

»... i Jesu Kristi, den levende Guds Søns navn ...« (Mormon 9:29).

Søndagsskolesang for juli:

»For dig vi kommer.« (Nr. 125 i den blå sangbog).

Søndagsskolesang for august:

»Da Kristi Kirke ved Guds magt.« (Nr. 126 i den blå sangbog).

Sidste Dages Hellig!

Der er en forunderlig klang over disse tre ord — SIDSTE DAGES HELLIG — og når du lige har læst disse ord, prøv da at lade være med at læse videre, men læg bladet til side — og sig så frem for dig, samtidig med at du tænker på hvert ord du siger »Jeg er en Sidste Dages Hellig« — synes du ikke at det lod skønt? mærkede du ærbødigheden da du sagde *Sidste Dages Hellig?* — nu må ingen misforstå mig, så afgjort ikke! det er ikke fordi jeg har noget

imod, at man siger »Jeg er Mormon«, men jeg synes selv, da jeg nu i flere år har brugt den vending »Jeg er en Mormon«, at det tilsidst var ved at blive en slags vane, jeg opdagede pludselig, at der ikke var den fulde ærbødighed med i det, når jeg sagde nej tak til noget, og man så spurgte mig: »Jamen, hvorfor da ikke?« — og jeg så svarede med dette »Det er fordi jeg er Mormon«. I de 98 pct. af tilfældene var mine medmennesker klar over hvad det var *jeg var* — for de kom gerne med dette lako-

niske svar: »Nåh! det er dem med de mange koner« — i nogle tilfælde ville man godt tale lidt om det, men ellers ikke — for det havde ingen interesse!

Jeg gik og spekulerede en hel del på dette, og næste gang jeg stod over for at skulle svare på et af disse spørgsmål — ja, så tog jeg virkelig mig selv i nakken, og svarede »Det er fordi jeg er en Sidste Dages Hellig«, — og jeg vil sige jer, mine søskende, det var som om det var noget helt nyt! — noget forunderligt, ærbødigt, noget stort — jeg blev næsten bange for mig selv; bagefter tænkte jeg meget over det, som jeg havde sagt til dette menneske — jeg havde sagt, at jeg var en Sidste Dages Hellig, og vi havde en dejlig samtale, hvor jeg fik lov til at forklare en hel masse om vor Kirke og dens organisation — det var så sandelig noget nyt!

Jeg plejer ellers at slynge ud til højre og venstre, at jeg er Mormon, og derefter en kort debat om dette, og så færdig, men her i denne nye situation — det folte jeg at det var — en ny situation — ja, der stod jeg nu pludselig ansigt til ansigt med mig selv — jeg havde sagt, at jeg var en Sidste Dages Hellig, og nu måtte jeg ransage mit inderste, for at finde den hellighed hos mig selv, som jeg lige havde påberåbt mig — det var som om noget forsøgte at minde mig om dette, jeg følte virkelig at ordet Mormon var blevet en *vane* at sige, og at dette jeg nu sagde — Sidste Dages Hellig — mindede mig om det jeg *skulle* være, jeg blev enig med mig selv om, at jeg for fremtiden ville sige Sidste Dages Hellig — og dette har vist sig til stor opbyggelse for såvel mig selv, som for min familie.

Da alt dette stod på, kunne jeg ikke lade være med at tænke på, at *vi* jo ikke bruger nogen bestemt form i vor bøn til vor Fader, som f. eks. »Fader vor«, netop for ikke at det skal blive en *vane* — men jeg tror nok, at vi er nogle stykker, for hvem ordet Mormon er blevet en *vane* at sige, noget man udtaler både i tide og i utide, således at det kun bliver en etikette — uden at vise det rigtige indhold — jeg synes personlig, at når man siger »Jeg er en Sidste Dages Hellig«, så minder det én om, at man *skal* være en Hellig, og dermed opføre sig i hele sin vandl — både indenfor og udenfor Kirken — således, at det må blive kendetegnet for vor Kirke, at dér findes de Hellige.

En onsdag aften kom der en søster ind på mit kontor her i Kirken, hun havde det ikke så godt med sig selv, der var pludselig så meget der gik hende imod, syntes hun selv, — hun syntes at vi var alt for mange, som ikke gjorde alt det, som vi *burde* gøre, og som vi ved håndoprækning havde lovet at vi *ville* gøre, og hun stillede mig da det spørgsmål: »Hvad forskel er der på os pæne mennesker — og Kristus?« det var jo nok et spørgsmål, der var værd at tænke nærmere over, men hun fortsatte: »— vi mennesker, vi foragter alle hinanden en smule, misunder hinanden, lurer på hinanden for at få overtaget — bag facaden, begribeligvis — vi er da pæne mennesker, rare, omgængelige, hjælpsomme, blot altså de andre er li'sådan mod os, selvfølgelig kunne det da tænkes, at der over for os var nogle, som var omgængelige og hjælpsomme — det er ikke værd at huske! — det har de andre vær'sgod at glemme! Og er det de andre, der er forkerte, så er vi

korrekte så længe som muligt — indtil vi eksploderer, men det er da bare menneskeligt, for i grunden er vi pæne mennesker. Der var en, der aldrig foragtede, aldrig misundte, aldrig gjorde sig stor på andres bekostning — det var Kristus — nu har du lige hørt om os mennesker, og nu vil jeg fortælle dig om forskellen, der er på os og så på Kristus — selvfølgelig er der stor forskel, men prøv at se modsætningen: Kristus, bag hans facade var der kun kærlighed. Var Han et pænt menneske? Han hadede den pæne, tomme facade. Var Han rar? Han var noget, som er stærkere; Han var sand! Var Han omgængelig? De der omgikkes Ham, fik mange chok; sine venner kaldte Han lidetruende, de bedste i folket kaldte Han hyklerer, kalkede grave. Var Han hjælpsom? Han var hjælpsom, så det sprængte alle begreber om hvad hjælpsomhed er; I kan slå mig ihjel, men min vilje til at hjælpe kan I ikke slå ihjel!«

Den store tegner og humorist Robert Storm-Petersen sagde engang: »Vi har mistet ærbødigheden for livet, men er til gengæld ved at falde om af måbende beundring for os selv.«

Vi ligger og minner, når vi fødes, og vi ligger og minner, når vi skal dø, lige hjælpeløse, og alligevel tilbringer vi mellemtiden med at pynte os med alle mulige former for værdighed uden at tænke på, at bare man træder i en bananskål, kan det være forbi med herligheden — også hvis man er diktor.

Jeg kendte en stor videnskabsmand, der havde til speciale hele livet at rakte ned på Gud og Kirken. Da han skulle dø, bad han om en salmebog og klyngede sig til den som en druknende til en planke. Så hvorfor sætte sig på den høje hest i grunden? Vi mangler personligheder, der er kloge nok til at sætte sig ud over alt det, de andre ligger på maven for. Derfor mangler vi også humor!

Men det er blot mere humor, vi mangler? Det skulle vel ikke være flere helstøbte kristne personligheder, vi savnede? Mennesker, som var grebet af tidens åndelige nød, men som samtidig kunne vække sindene til ansvar overfor Gud? Som Kristus sagde: »Hvis I elsker mig, så hold mine befalinger!«

Holder vi Hans befalinger? Er vi Sidste Dages Hellige? Vi har i Søndagsskolen fået betroet noget af det mest dyrebare der findes — små menneskeånder — vi har forpligtet os til at være Sidste Dages Hellige, vi har et ansvar over for disse vore små søskende, vi har det ansvar at hjælpe *dem* til at blive Sidste Dages Hellige. Det er blevet sagt, at som vi sår, skal vi høste — ville det ikke være dejligt, den dag da høstens tid er inde, at vi har gjort vor pligt, og lidt til, således at vor Fader i Himlen kan sige om alle Sidste Dages Hellige, at de såede godt, og gav et rigt høstudbytte!

I sendes alle en kærlig hilsen — med ønsket om en god ferie, og til dem der skal drage til Templet, beder jeg om Guds velsignelse til at I må komme godt derved — og hjem igen!

E. Nordby Larsen,
Søndagsskolens hovedbestyrelse.

MÅNEDENS

Skriftsted

Hvad er formålet med dette program?

Formålet med dette program er at hjælpe elever med at indføre visse missionærskriftsteder i hukommelsen med henblik på deres missionærgerning i kirken, og til at støtte deres egen tro.

Formålet med de særlige 2½-minuts taler er at belyse skriftstedets betydning for kirkens lære, som det bliver præsenteret for undersøgere af vore missionærer.

Hver tale skal holdes for den tilhørende recitation af skriftstedet, under første halvdel af søndagsskolemødet.

Både det givne skriftsted og den forklarende tale skal kort, men fornuftigt, øves og overhøres i klassen hver søndag og hjemme i ca. en måned forud for deres presentation ved søndagsskolemødet. Det menes, at under disse omstændigheder er ingen af de foreslåede skriftsteder for lange eller for svære. *Medmindre skriftstedet bliver lært udenad, vil denne øvelse forfølge sit mål.*

Læreren anmodes om ikke bare at give dette til eleven med besked om at gå hjem og forberede en tale. Det håbes, at lærer og elev kan mødes og tale sammen om betydningen af dette skriftsted, så at eleven må opnå en god forståelse, hvad angår skriftstedet og dets betydning.

Udkastene til talerne er kun lavet for at give nogle ideer, der kan være til hjælp ved udarbejdelsen af en tale. Man håber, at lærer og elev vil søge andre hjælpemidler f. eks. »JESUS KRISTUS« og standardværkerne.

Forståelsen kan kun opnås på basis af anstrengelser for at opnå den.

Månedens skriftsted, der skal læres udenad, og forslag til den ledsagende 2½-minuts tale

Skriftsted for den 4. september 1966, kursus 15.

Missionærskriftsted, der læres udenad:

Reference: *Ap. G. 3:19—21.*

»Fat derfor et andet sind og vend om, så jeres synder må blive udslættede, for at husvælestederne må komme fra Herrens åsyn, og Han må sende jer den Kristus, som var bestemt for jer, nemlig Jesus, hvem himmelen skal huse indtil genoprettelsestidene, da alt skal blive genoprettet, som Gud har talt om gennem sine hellige profeters mund fra fordums tid.«

Forslag til 2½-minuts talen.

Dette er også et anvendeligt missionærskriftsted. Det forbinder omvendelsen med tiden med husvælelse og glæde, der kommer ved Guds tilstedeværelse. Det lover også, at Jesus Kristus vil komme tilbage efter sit ophold i himme-

len »hvem himmelen skal huse indtil genoprettelsestidene, da alt skal blive genoprettet, som Gud har talt om gennem sine hellige profeters mund fra fordums tid.«

Den altomfattende rækkevidde af dette løfte og dets faktiske opfyldelse ved gengivelsen af evangeliet og oprettelsen af Hans kirke på Hans befaling til profeten Joseph Smith er overvældende vidnesbyrd om fastheden af Guds vilje og hensigt med at opfylde sine løfter til sine børn. Bemærk sætningen »hvem himmelen skal huse indtil...« som giver besked til verden om Hans komme når alle ting er blevet genoprettet. Denne viden motiverer de Sidste Dages Hellige til at være flittige i alt deres arbejde med oprettelsen af Zion, med alt hvad Gud har genoprettet og placeret i sin kirke forud for sit komme. Dette forklarer iveren hos Sidste Dages Hellige, hvis vidnesbyrd forsyner dem med viljen til at være »ivrigt beskæftiget med en god sag.«

Månedens skriftsted, der skal læres udenad, og forslag til den ledsagende 2½-minuts tale.

Skriftsted for den 4. september 1966, kursus 9.

Missionærskriftsted, der læres udenad:

Reference: *Joh. 3:23.*

»Men også Johannes døbte i Ænon nær ved Salem, fordi der var rigeligt med vand der; og folk kom derhen og lod sig døbe.«

Forslag til 2½-minuts talen.

Over dette skriftsted appelleres der til den elev, som skal holde tale, om at tale med klasselederen, og i samråd med hende/ham, at finde frem til dåbskriststeder — og derudfra lave en personlig tale, om den måde Johannes døbte på, fordi der var rigeligt med vand, m. v. Til slut en hilsen til dem, som er kommet med siden sidst — vi er vældig glade for, at I også vil tage del i disse velsignelser.

Kærlig hilsen til jer alle.

Søndagsskolens Hovedbestyrelse.
E. Nordby Larsen.

Hjælpe-
foreningen

Hjælpeforeningens stævne 4.-5. juni

»... og menneskene er til for at nyde glæde.«

Intet citat fra Skriften kan vel passe bedre som overskrift til et referat fra vort stævne den 4.—5. juni. Det er fra brødrene, vi har følgende udtryk: »Hvor er de dog glade« — »Min kone har været så glad for at være med« — »Lykkelige ansigter« og flere lignende udtryk. Og hvad kunne de ønske mere, som har arbejdet i mange timer og i lang tid for at kunne glæde søstrene. *Jeres glæde er deres glæde og belønning!*

Meteorologisk Institut burde have meddelt i presse og radio, at de måtte forandre deres vejrplaner på grund af Hjælpeforeningsstævne inden for Jesu Kristi Kirke, for det var sandelig ikke, fordi det var Grundlovsdag, at vi havde det strålende vejr; der er jo tværtimod tradition for »strålende« i en anden betydning. »Sommervejret kom bag på os alle...«, skrev pressen; det passer blot ikke, for vi havde forventet godt vejr til de over 130 søstre, der havde gået sig til frokosten i Tivoli!

Nu har vi så det ønske, at I må kunne bevare den glæde, I følte herovre, at I ikke vil lade nogen eller noget overskygge den, men lade den være jer en impuls til videre arbejde og stærkt sammenhold inden for Hjelpeforeningen. Vi var taknemmelige for at have så mange prædicationer og ledere med.

Endnu engang TAK, fordi I kom og glædede os!

RIGTIG GOD SOMMERFERIE!

INGRID SORENSON — INGER RASMUSSEN

EDITH CHRISTENSEN — TOVE BERNSKOV

NB! Tak til alle for de smukke håndarbejder og andre ting, som de betrodde os til udstillingen.

Billeder fra Stævnet følger i næste nummer af STJERNEN.

TEMA: VED I IKKE, AT JEG BØR VÆRE I MIN FADERS GERNING

Endelig kom de længselsfuldt ventede dage. Søstre fra hele landet mødtes med søstrene i København. Der var vel nok velkomsthilsner, smil og glæde overalt. Lad os begynde lørdag morgen kl. 7 med morgemad til de tilreisende. En del var ankommet allerede fredag aften for at kunne nå korøvelsen, som begyndte kl. 8, mens stemmerne var friske og veloplagte.

Kl. 9.30 havde vi så stævnets første, egentlige møde, som var et funktionærmøde. Dette møde var, som i øvrigt hele stævnet, under præsidium af missionspræsident R. Earl Sorenson, under ledelse af Hjelpeforeningens supervisor i Danmark, str. Ingrid Sorenson og under ledelse af missionspræsidenterne for Hjelpeforeningen, str. Inger Rasmussen. Efter sang og bøn blev alle budt hjerteligt velkommen til stævnet af str. Ingrid Sorenson, som bad os om ikke at tænke eller sige en eneste smule negativt under hele dette stævne.

Str. Lissi Asmussen, Amager, holdt en udmærket tale over emnet: »Hvorledes bliver man en bedre lærer?«, hvorefter man delte sig til de forskellige klasser, der blev ledet af søstrene Erna Nielsen, Roskilde, Teologi; str. Edith Christensen, Arbejdsområdet; str. Ruth Roder, Samfundskundskab og str. Kirsten Pedersen, Litteratur. Demonstrationer hørte også med til klasserarbejdet. Tilstede ialt 114.

Kl. 11 var der møde for kredslærerne med film, der manede og rørende fortalte, hvorledes en kredslærerinde kaldes og arbejder. I det tilfælde, vi så på filmen, resulterede arbejdet i, at vor øverste præsidentinde, str. Belle S. Spafford, blev interesseret i Hjelpeforeningen, og hun betretter selv derom. Under dette møde, som blev ledet af str. Inger Rasmussen, fik vi »Kredslærernes egen sang«: »Gå omkring i Jesu navn« sunget af str. Inger Larsen fra Centrum gren.

Kl. 12.15 præcis stillede Københavns Sporveje med to store busser, hvori vi blev kørt til Tivoli mod aflevering af poetter. Forinden var vi blevet forsynet med madpakker; vi er ikke helt klar over, hvor mange vi var i Tivoli, men vi ved, at der var bestilt 102 madpakker, at vi smurte 126 plus en hel Irma-pose med ostemadder, og det hele blev spist. Da sulten og tørsten var stillet, var der anledning til at spadsere rundt i vort berømte og smukke Tivoli med de mange skønne blomster, springvand, beplantede stendysser etc. Vi nød det hele i det herligste solskin, men tiden gik hurtigt, og kl. 14 holdt de flinke bussemænd der igen for at køre os tilbage til Kirken. I busserne blev vi rystet godt sammen; der blev sludret, og latteren ruede fra hele søskendeflokken.

Hvad skulle der nu ske i vor Kirke? Jo, nu kunne vi se på en meget flot udstilling af håndarbejder og mange andre slags husflid fra de forskellige grene, der var virkelig store slæde ting imellem og morsomme ideer for små penge.

Der manglede heller ikke en mannequinopvisning, som Centrums hjelpeforening havde slået i flere måneder for at stable på benene. Der var meget at lære.

Nu blev der en »fritime« inden banquetten. Så var der nogle flere, der fik hilst på hinanden, og der blev tid til at nette sig lidt, inden vi skulle spise.

Imens tror jeg nok, der var lidt nerver på i køkkenet, for kokken havde set forkerk på sit ur, så han kom en halv time senere, end vi havde beregnet, og det var mest synd for dem, der stod uden for dørene og ventede på at blive lukket ind. Der var spænding som på en juleaften på landet i gamle dage. Hvad skulle vi have at spise? Der blev gættet på mange forskellige ting — men endelig åbnedes dørene, og vi strømmede ind. Hvad fik vi nu at se? Mange, lange borde, flot pyntede af str. Lissi Asmussen, med levende lys og blomster; ved hver kuvert en lille rokokostol, påhæftet en seddel med teksten: »Denne stol er din, så tag og kom, for når du ikke er her, står jeg tom«. Disse stole var alle fra str. Ingrid Sorensons snedkerværksted på Dalgas Boulevard. Og der var naturligvis også en lille bagtanke med stolene.

For vi begyndte at spise, fremsagde str. Irma Petersen, Amager, sin proløg til Stævnet.

I køkkenet regerede str. Rebecca Schmidt og str. Jytte Lindén over en række flinke, hurtige piger, som nu fik travlt. Forretten stod allerede på bordet, da br. Tom Asmussen fra missionspræsidentskabet velsignede maden for os. Næste ret var dyreryng med alt muligt tilbehør, og vi sluttede af med fløderang med frugter. Torsten slukkede vi med isvand. Hvor vi spiste, og hvor vi nød det, det kunne absolut ikke være bedre. Tusind tak fra os alle for den velsmagende og særprægede middag.

Under middagen blev vi fotograferet, og vi sang en Hjelpeforeningssang: »Vi er i vor forening en lille søsterflok«. Underholdningen måtte strammes lidt på grund af forsinkelser, men der blev dog tid til, at vi kunne more os over en sketch, der blev udført af Inger Hentzen, Mette Brock, Rebecca Schmidt, Vibekke Lykkegaard Nielsen og Jørgen W. Schmidt. Handlingen var: »Læg din plan, så du også kan nå Hjelpeforeningen.« Vi fik at se, hvorledes det kan gå os, hvis vi sætter alt det åndelige tilside for hverdagens pligter.

Men klokken blev ved med at løbe, og var nu lige ved den tid, da koncerten skulle begynde, nemlig kl. 20. Str. Inger Rasmussen bød velkommen til alle, og korets præsidentinde, str. Inger Larsen, bekendtgjorde programmet. Efter fællessang og bøn tog koret fat. Den første sang var: »I Haven«, derefter fulgte: »Hold du min hånd, o Gud«. Str. Gerti Andersen, Grethe Ljungstrøm og Henny Rasmussen sang: »Brobyggeren«. Odense bidrog med Recitation: »Vi skal gøre så meget — engang — med underlagt musik. Derefter et causeri »Musikalske Betragtninger« med klaver-solo, Schubert: Impromptu, ved Inger Rasmussen. »Se op mod stjernerhimlen« blev sunget af søstre fra Århus og Kaj Munks søde »Den blå Anemone« hørte vi fra str. Rebecca Schmidt. Koncertens sidste nummer var »Elsker hverandre«, for solo og kor, solist Rebecca Schmidt.

Vi må ikke glemme, at str. Lillian Krammer, København, og Marie Christensen fra Århus er dem, der har sørget for at få samlet alle disse stemmer, så vi fik et så dejligt, stort kor, og vi takker de lokale dirigenter, der har arbejdet med søstrene rundt omkring i landet.

Det var alt i alt en dejlig dag.

Søndag kl. 9 holdt prædicationerne møde med hovedbestyrelsen og missionen, hvorefter alle gik til søndags-skole og vidnesbyrds møde med deres respektive værtinder. Dette sidste var alle glade for, der derved fik vi anledning

til at hilse på endnu flere søskende og prøve at være i en »fremmed« gren.

Stævnets hovedmøde blev holdt i den store kirkesal kl. 14.

Efter sang: »Syng Guds pris« og bøn ved str. Anna Sorenson, Esbjerg, bød str. Inger Rasmussen som mødets leder velkommen til forhenværende missionspræsident Holger Petersen og hustru, str. Ora Petersen, til missionspræsident Sorenson, str. Ingrid Sorenson, til de tilstedeværende brodere og alle søstre fra nær og fjern.

Ordet blev først givet til str. Ingrid Sorenson, som på hovedbestyrelsens vegne overrakte str. Ellen Clausen Hjelpeforeningens nål som tak for udført arbejde som sekretær i hovedbestyrelsen.

Str. Ora Petersen og præsident Holger Petersen blev anmodet om at sige et par ord: De var glade for at være med her ved stævnet. Som arbejdsleder i sit ward havde str. Petersen fundet ud af, at det er lige meget, hvilken stilling, man har i Kirken, så er der altid meget at bestille. Præsident Petersen var glad for at få lov til at trykke »gamle venner« i hånden, og bragte hilsen fra alle venner i Amerika.

Koret sang nu: »I Haven«.

Vi hørte nu fra to søstre med meget krævende stillinger inden for Hjelpeforeningen: distriktspræsidenterne str. Meta Dybvang og str. Anne Mette Olesen. Begge talte ud fra stævnets emne: Kristus arbejdede i sin Faders gerning, som Han skulle og viste derved det bedste eksempel. Det er nødvendigt at være der for at lære, og det er nødvendigt at komme i Hjelpeforeningen for at lære og for at dele vore kundskaber og erfaringer med hverandre. Hvis vi altid følger Jesu fodspor, så bliver vi også gode ledere.

Vi hørte nu en solo fra str. Rebecca Schmidt: »Til Glæden« af St. St. Blicher. De næste to talere var str. Edith Christensen fra hovedbestyrelsen og str. Ingrid Sorenson fra missionen. Str. Christensen sagde bl. a.: Jøderne var forbavset over Jesus, og de er forbavset over os idag, for vi er et ejendommeligt folk, der gør mange, mange ting, som må virke forbavsende på andre. Men vi ved, at det at være i vor Faders gerning er det samme som at være aktive i Hans Kirke. »Thi kraften har de i sig«, men det koster arbejde og selvansøgelse at arbejde med det gode. Vi er skabt i Guds billede, derfor bør vor optræden være guddommeligt.

Str. Ingrid Sorenson takkede alle, som havde arbejdet på dette stævne; det er så dejligt, når vi har samarbejde; det er den glæde, vi får ved at efterleve Evangeliet, at arbejdet ikke føles som en forpligtelse, men som en glæde. Glæden

kan hverken købes eller sælges. Hvis et menneske ikke finder glæde i sit daglige arbejde, så er der noget galt. Lykkelig er den, som er glad for sit arbejde. Vi finder også glæden ved at tjene Herren. »Ved I ikke, at jeg bør være i min Faders gerning!« Nogle siger: ikke jeg — men hvem så? Andre siger: ikke nu — men hvornår da? Husk, at Moses sagde nej til Herren, og hvordan han sagde nej — og så blev det Aron, der blev Herrens taler i stedet for.

Str. Rasmussen rettede en tak til grenspræsident, broder Bent Lindhardt, fordi vi fik lov at være i kirken, over det hele, hvilket vi også har været, og takken skulle give sig udtryk i sangen fra koret: »Hold ud min hånd, o Gud«, som vi ved, at br. Lindhardt holder meget af.

Herefter talte str. Inger Rasmussen om, hvad der kræves af en god forening: en god grundvold, gode love, gode ledere og gode medlemmer. Hjelpeforeningen er en sådan god forening, men der er den forskel på den og andre foreninger, at DEN ER EN FUNDAMENTAL DEL AF EVANGELIET, at selve KIRKEN IKKE VAR FULDKOMMEN, FØR HJÆLPEFORENINGEN BLEV OPRETET, at der i Hjelpeforeningen er ABNE DØRE IND TIL ET STORT OG VIRKNINGSFULDT ARBEJDE, at det er med en følelse af glæde og stolthed, man gennem Hjelpeforeningen er med i sin Faders gerning.

Str. Rasmussen rettede til slut en tak til str. Lillian Krammer og til koret. Attenens sidste taler var missionspræsident R. Earl Sorenson, som blandt andet sagde: »Da jeg i aftes så al den glæde og lykke i søstrenes ansigter, kunne jeg ikke lade være at tænke: Dette er frugterne af Evangeliet. Det er gennem Hjelpeforeningen, at vort hjem er blevet så lykkeligt, som det er. Både min moder og min hustru har altid taget del i Hjelpeforeningens arbejde, og det er sandt, at denne Kirke ikke var fuldkommen, før Hjelpeforeningen blev oprettet. Kvinderne i vor Kirke har megen magt, men hvis de bruger den på den forkerte måde, er det ikke godt.« Præsident Sorenson bad de søstre, hvis mænd endnu ikke er blevet medlemmer, om at være ved godt mod, holde fast ved Guds bud og befalinger, thi så vil de få velsignelser deraf.

Så kom det vemodige øjeblik, da vi måtte sige farvel, og vi gjorde det ligesom sidst ved at lade koret synge den gamle velsignelse fra Mos. 6:24, »The Lord Bless You And Keep You!« og str. Ruth Ravn Petersen, Kolding, sluttede stævnet med bøn. — Tilstede 192.

Som organisator under hele stævnet virkede str. DeAnna Yates og str. Lilly Jensen.

Karla Andersen — Tove Bernskov.

Obs!

GARMENTS:

På grund af ferien er der *intet salg* af garments
i juli måned!

KREDSLÆRERINDERNES budskali

TIENDE — Den gæld vi har

Af Mildred B. Eyring

Formål: At forstå tiendens betydning for tiendebetalerne og for Kirken.

Tiende og offergaver er af meget gammel oprindelse. Vi lærer fra Skrifterne, at Adam ofrede til Herren, og at Melkisedek, Abraham og Jakob betalte tiende. I den nuværende uddeling blev tiendeloven givet til Kirken gennem profeten Joseph Smith i 1838 på et tidspunkt, da folk kæmpede for at bygge huse, modesteder og templer; og Kirken trængte i høj grad til penge.

Der er en betydelig forskel på tiende og frivillige offergaver. Sidstnævnte kan man give til Herren på hvilket som helst tidspunkt, og hvis de ydes af et rent hjerte og af en, der er værdig, vil gaven blive antaget og givener vil blive velsignet. Tiende er imidlertid ikke gaver. Den er snarere den leje, vi skylder for den plads, vi optager og de materialer, vi bruger. Tiende er en gæld — ikke en gave.

Angående tiende har præsident David O. McKay sagt:

»For medlemmerne af Jesu Kristi Kirke er tiende lige så meget en lov, som dåben er. Ingen er tvunget til at adlyde den ene mere end den anden, og ingen modtager velsignelse for nogen af dem, uden at have vist lidylighed mod dem ... Tienden er et af de midler, hvormed man deles om det fælles ansvar. Det er Guds plan for Kirken at skaffe sine indtægter på ... Uden den, ville det være umuligt at gennemføre Herrens hensigter ... Tienden lærer os de fundamentale bestanddele, hvoraf styrken af vor karakter består, d.v.s. selvbeherskelse, selvfornægtelse, ædelmodighed, kærlighed til næsten og kærlighed til Gud.« (*Inspirational Talks for Youth* af Preston Nibley, pp. 284—287).

Præsident McKay lærte meget tidligt tiendens sande ånd af sin egen fader. Han skriver:

»Jeg takker min jordiske fader for den lærdom, han gav to drenge, der var ude i marken for at læsse hø,

på et tidspunkt, da man betalte tiende med materialer. Vi var kort ud i marken for at hente det tiende læs, og vi var kørt hen til det sted, hvor vi for lidt siden havde hentet det niende læs; her var der både sene-græs og andre grove græsarter. Da vi begyndte at lasse, råbte Far til os: 'Nej, drenge, kom over på bakkens der.'

Der var der både Rødtop og Timothé (rottehaler).

En af drengene svarede tilbage: 'Nej, lad os tage det i den rækkefølge, det kommer!'

'Nej, David, dette er det tiende læs, og det bedste er ikke for godt til Gud.'

Det er den bedste prædiken om tiende, jeg har hørt i hele mit liv ... («*Pathways to Happiness*, p. 333).

Han havde en klog og god fader. Forældre — mødre så vel som fædre — må lære deres børn dette princip gennem eksempel så vel som gennem forskrift. Jo tidligere de begynder denne undervisning, des mere effektiv vil den blive. Da tienden blev betalt med naturalier, således som tilfældet var i ovenstående lille beretning, blev den naturligvis betalt, når afgrøderne blev høstet eller andre ting blev frembragt. Det er lige så vigtigt, at vi i vore dage betaler vore tiendepenge, så snart vi modtager vor løn. At betale vor tiende, hver gang vi får løn, er lettere, enklere og sikrere end at tillade, at gælden øges. Børn vil føle sig stolte over selv at tage deres tiende med hen til biskoppen. Vænen at være erlig og taknemmelig vil blive stærk, når den hyppigt praktiseres.

Herren har sagt: »Bring hele tienden til forråds huset, så der kan være mad i mit hus; sæt mig på prøve dermed, siger Hærskarers Herre, om jeg da ikke åbner eder himmelens sluser og udøver velsignelse over eder i overmål.« (*Malakias 3:10*).

Konferencen i Århus den 14. og 15. maj 1966

Kære søstre.

Hjælpeforeningen i Jyllands distrikt sender her en hjerterlig og velment tak.

Vi tænker på alle, som var med til at gøre lørdag aften festlig.

Alle de fine håndarbejder gav et festlig præg, og lampe-skærmme gav gode ideer, særlig den fine danmarksskærm, mange andre håndarbejder var ligeledes til stor glæde.

Ikke mindst gav vort lykketovr lykke to gange, først det fine resultat og samtidig var mange søskende glade for at købe billigt.

Også tak til alle som gav dejlige desserter, samt tak for pengebeløb.

Vi var alle rigtig trætte til sidst lørdag aften, men nu er vi kun glade for det fine resultat og det gode samarbejde.

Må vi alle forstå vort formål, at hjælpe Guds arbejde frem, og at forstå Hans evangelium, det vil blive til glæde for os selv, når det bliver gjort med det rette sind.

Hvis vi kan være til hjælp for nogen med oplysninger eller andet, er her alle vore adresser.

Kærlig hilsen

Ruth Petersen, sekretær,
Hertug Abelsvej 2, Kolding.
Rigmor Olesen, rådgiver,
Palnatoksesvej 35, Odense.
Sonja Lind Jensen, rådgiver,
Peder Brunsvvej 139, Ålborg.
Meta Dybvang, præsidentinde,
Havepladsvej 150, Fredericia.

Genealogisk Forening

Løsning af uoverensstemmelser

Vi fortsætter hermed den artikel om løsning af uoverensstemmelser, som blev påbegyndt i juni-nummeret:
STEDER

II. *Fødested og bopæl* bliver ofte forvekslet og skaber derved forvirring blandt genealoger. Familieoptegnelser anfører måske det sted, som ens forfædre har opgivet som fødested, medens det i virkeligheden måske var det sted, hvor han havde boet i den længste tid, og det eneste sted, som han husker noget om. Senere optegnelser, originale, viser måske, at fødestedet var et helt andet sted, og undersøgeren kan være i tvivl om, hvilket sted han skal acceptere, idet han mener, at en person bestemt burde vide, hvor han er født.

III. *Navnet på den nærmeste store by* bliver ofte opgivet som fødested i stedet for det rigtige fødested, en lille by eller landsby. Dette forhold er temmelig almindeligt blandt emigranter, som, når de bliver spurgt om deres fødested, giver navnet på den nærmeste kendte store by i stedet for den ukendte lille flække.

IV. *Ukendte eller foreldede stednavne*, som ikke mere bruges, gør det ofte nødvendigt at undersøgeren bruger sin fantasi og sin snilde. I nogle optegnelser kan fødested, vielsested eller dødssted opgives som navnet på en gård eller en lille flække, medens andre optegnelser kan forbinde den samme begivenhed med navnet på den by eller det sogn, som den mindre lokalitet er en del af. Det kan være vanskeligt at forbinde disse mindre steder med deres respektive borgerlige eller kirkelige distrikter, men en sådan forbindelse er nødvendig, hvis det, der ser ud som en uoverensstemmelse, skal løses.

V. *Ukendskab til geografi fra hjemmelsmandens side, og forandringer af grænserne i den borgerlige eller gejstlige inddeling af landet* resulterer ofte i tilsyneladende modsigelser i de anførte oplysninger. En by eller et sogn nær ved en landegrænse eller amtsgrænse kan være sat i forbindelse med ét land eller ét amt i én optegnelse og med det nærliggende land eller amt i andre optegnelser. Sådanne uoverensstemmelser er ikke vanskelige at løse, idet et landkort eller et topografisk leksikon ofte kan give svaret på det tilsyneladende problem. En del sogne i Danmark har til forskellige tider hørt til forskellige amter, det gælder især i Sønderjylland, hvor nogle kirkebøger skal søges på arkivet i Aabenraa, medens andre for de samme sogne findes i Tyskland for den tid, da de pågældende sogne hørte til Tyskland. Man bør være opmærksom på disse forhold, når man arbejder i disse grænsesogne.

DATOER OG ALDER

Da datoer og alder er nært forbundet ved genealogisk efterforskningsarbejde, er de sammenfattet under samme overskrift.

I. *Datoer og alder, der opgives efter hukommelsen* og anslås blot for at tilfredsstille kravene til at opgive en alder eller en dato, indeholder ofte fejl. Der var mange mennesker, som, når de skulle opføre enkeltheder om tidligere generationer, gættede på alder og dato for fødsel, vielse og død, blot for at vise hvad de anså for en dengang komplet optegnelse. Vurderingen af den optegnelse, som angiver datoer og alder, vil naturligvis vise hvor megen troværdighed der bør lægges på den, og anslåede datoer bør betragtes under den forudsætning, at de sandsynligvis ikke er korrekte.

II *Fejl ved afskrivning* af datoer og alder er en virkelig kilde til besvær for genealoger. Efterhånden som optegnelser fjerner sig mere og mere fra den originale optegnelse, vokser muligheden for fejl naturligvis.

III. *Snyderi fra hjemmelsmandens side* er ansvarlig for mange genealogiske hovedpiner. Den unge mand eller kvinde på nitten år, som opgiver sin alder til enogtyve for at tilfredsstille de lovbefalede alderskrav for ægteskab; enkemanden på femogfyrre, der siger at han kun er femogtredive for at reducere aldersforskellen mellem ham og hans brud på femogtyve; den ungdommelige ugifte kvinder på femogtredive, som aldrig vil indrømme, at hun er over tredive — sådanne forhold er årsag til mange tilsyneladende uoverensstemmelser. Det er ikke altid kendt, der hører til dem, der er ansvarlige for sådanne »fejltalinger« ved beregningen, til trods for de mange anekdoter, tværtimod. Mænd er lige så skyldige i den samme forbyrdelse.

(Fortsættes)

(Fra *Genealogical Research Standards* af Derek Harland)

STORE ANETAFLER

Vi har nu på lager

Anetafler til 9 generationer

Prisen er kr. 2,50 pr. stk., og de kan bestilles ved indsendelse af beløbet på *postanvisning til Genealogisk Fornings Hovedbestyrelse, Priorvej 12, København F.* Husk på talonen at skrive hvad der ønskes. Kirkens sædvanlige girokonto bedes venligst ikke benyttet til bestilling af disse anetafler.

Gensidig Uddannelses Forening

Det var en udelte glæde, en i højeste grad opmuntrende oplevelse at deltage i forårskonferencerne i Århus og København.

Det blev helt og holdent *ungdommens* konferencer, prægede af forberedelserne til deltagelse i det skandinaviske stævne i Stockholm, FESTINORD 1966, der afholdes netop i disse dage, hvor dette nummer af STJERNEN udkommer, 30. juni til 3. juli.

Størst indtryk gjorde vel afviklingen af sportskonkurrencerne, roadshow'ene og forevisningen af hjemmesyede kjoler, og det er en meget stor glæde for undertegnede at skulle kommentere disse begivenheder:

Med meget besvær lykkedes det at finde frem til det århusianske stadion, der ifølge programmet skulle benyttes — ikke, fordi programmets kortskitse eller navnene derpå ikke var rigtige, men fordi stedet var ube kendt af selv taxauffører med 50 års kørsels erfaring i Århus, som derfor simpelthen nægtede at køre dertil. Men selv denne ægte jyske stædighed kunne ikke stå mål med mormonernes seje vilje, og med kun en halv times forsinkelse lykkedes det at få samtlige deltagere samlede og konkurrencerne startede.

Nok blev ingen danske rekorder slået ved stævnet — men det var heller ikke meningen. Resultaterne var udmærkede både i løb, kast og spring, og udvælgelses kampene i volleyball og fodbold viste megen kunnen og solid energi. Men det vigtigste og mest glædelige var den store deltagelse, der lover godt for fremtidens G.U.F.-sportsprogram. For sporten er her for at blive en del af G.U.F., det er ikke blot en FESTINORD-aktivitet!

Sportsstævnet i København afholdtes først efter redaktionens slutning og kan derfor ikke kommenteres her.

Roadshow-konkurrencen var helt overvældende: Jylland præsenterede ikke mindre end 7 og København 2. Og det var ikke blot mængden, der var imponerende, men også kvaliteten. Mange var aldeles fortræffelige og viste, at man nu rundt omkring har forstået, hvad *roadshows* er og bør være: en forestilling, der bygger på *helheden*, på det samlede *ensemble* (i modsætning til den ellers i vore dage mere og mere almindelige *stjerne*-dyrkelse). Her kommer roadshow'ets formål ind: »Den bedste udnyttelse af så mange som muligt«.

Bedømmelsen af roadshows sker på skemaer med en række punkter, der skal bedømmes hver for sig. Og dom-

merne var de samme i begge distrikter (som i alle konkurrencerne). Resultatet blev, at Københavns Nordre Grens show kom ind med højeste antal points og således skal repræsentere Danmark i Stockholm, tæt fulgt af Odense, Københavns Sønder/Centrum og Ålborg.

Et af højdepunkterne i de to konferencer blev fremvisningen af hjemmesyede kjoler og dragter. Især de mandlige deltagere, tror jeg, frydede sig — ikke bare var her meget kønt at kikke på, men man kunne jo ikke lade være at tænke på de mange penge, der kan spares, hvis ideen med at vore hustruer og døtre selv syer deres tøj, breder sig. Og de fremførte modeller viste, at de hjemmelavede ikke kommer ind sidst i sammenligning med de færdigkøbte. Det var godt, vi fik denne aktivitet med i G.U.F.-arbejdet.

Ved konferencerne var der også udtagelses-opvisninger i dans, folke- og moderne. Af hensyn til fremstillingen af de særlige dragter, der skal bruges af danserne i Stockholm, havde man ved udtagelserne helt set bort fra kostymering, hvorved disse opvisninger kom til at mangle det festlige særpræg, men så meget mere må vi glæde os til at se de endelige resultater i Stockholm. Forøvrigt viste danserne både ildhu og glæde ved dansen, der kun lover godt også for denne aktivitet i G.U.F.

Ungdomskorene fik ikke rigtig lejlighed til at udfolde sig under konferencerne. Man er i alle grene på nær en enkelt kommet for sent igang og er langt fra færdige med indstuderingen af de mange stævne-numre på det tidspunkt, hvor dette skrives. De sidste tre uger før stævnet har især været helliget sang-øvelser. Forhåbentlig resulterer det i, at vore unge sangere gør god fyldst i det store fælles-skandinaviske ungdomskor, der skal give koncert i Stockholm.

I hovedbestyrelsen er vi stolte over og taknemmelige for det arbejde, der det sidste halve år er blevet udført i grenenes G.U.F., især fordi vi ved, at det ofte har måttet gøres under vanskelige og trange kår og i et forceret tempo. Vi er sikre på — nu da det er ovre for denne gang — at resultaterne retfærdiggor anstrengelserne, og at alle føler, at det var umagen værd. I virkeligheden er der ingen, der taber i konkurrence, vi er alle vindere. For vi har alle vundet erfaring og udvikling i kampen, vi har alle haft glæden og tilfredsstillelsen ved det at være med.

Jørgen Schmidt.

PRÆSTEDOMMET

Det at opdrage drenge

Det at opdrage drenge er et af de store ansvar en fader har. Sine drenge er det, han mest skal bekymre sig om.

Han forstår deres behov for at have et godt hjem, at have god fysisk og mental sundhed, at vokse op med tro på vor Herre Jesus Kristus, at bede til Faderen om bestandig vejledning og beskyttelse. Alt dette er en faders pligter.

Men, fædre, der findes endnu et ansvar. Drengen må lære at blive et socialt væsen. Han må omgås, først drenge, og senere, efterhånden som han bliver ældre, mænd. Han må lære at bevare sin ære og sin renhed overfor de indflydelser, som tærer på disse dyder. Han må lære at være venlig og ædelmodig overfor de svage og de enfoldige, de hjælpeløse og de uskyldige. Han må lære at være fast, når han står overfor det onde, at holde fast ved retten og sandheden. En drengs fader er hans bedste støtte når han skal lære denne ønskværdige opførelse.

Drenge får det aronske præstedømme, når de er tolv år, og fra det tidspunkt og til de bliver tyve år, er de i besiddelse af den største indflydelse, som Kirken kan tilbyde for at hjælpe dem til at vokse op til at blive mænd. Aktivitet i Kirkens programmer vil hjælpe dem til at blive religiøse mennesker i en social verden.

Yderligere opøvelse i præstedømmets dyder fås gennem

aktivitet i en drengespejdertrup. Tilsammen danner disse to — præstedømmet og drengespejderne — en effektiv skole for etisk træning. Faderens plads er at yde støtte til lederne af præstedømmets kvorum og til Ungdomsforeningen. Drengen behøver ikke og ønsker ikke at blive overskygget af sin fader. Det er nødvendigt at han omgås andre drenge, er sammen med andre drenge og føler, at han er »på sin egen boldgade« når han gør det.

Men der vil være tidspunkter, hvor faderen bør være yd hånden. Det er nødvendigt, at han er der for at gå med sin søn til moderne om søndagen. Det er nødvendigt, at han er til rådighed og viser interesse for sin søns aktiviteter hver uge, når drengen kommer hjem fra G.U.F. Det er nødvendigt, at han er der og sørger for passende vejledning og opmuntring angående den rette overholdelse af sabbaten efter Søndagsskolen.

På grund af drengens natur er det nødvendigt, at de fejrer årsdagen for vigtige begivenheder. En sådan anledning er gengivelsen af det aronske præstedømme, som fejres i maj. Når biskoppen kalder medlemmer af det aronske præstedømme sammen ved denne årsfest, bør drengens fader være tilstede.

(Fra *Improvement Era*, maj 1966).

Kvorum på udflugt

2den pinsedag havde kvorum 2, Jydske Distrikt, en vellykket udflugt til Jelling ved Fårup Sø nord for Vejle ved hovedvej 18. Selv om pinsen er en tid hvor mange familier samles, var der alligevel mange, der havde fulgt opfordringen til at deltage i udflugten.

Der var circa 150 til stede, og alle — i særdeleshed børnene — var glade for turen. Vejret var strålende og alle nød de smukke omgivelser.

I anledning af udflugten havde kvorum lejet en sportsplads, der lå lige overfor søen, omgivet af et smukt levende hegn, og der var de fleste af deltagerne samlet kl. 10.45.

Der var fællessang: Der er solskin i min sjæl i dag.

Bøn ved broder Chr. Klokker Hansen fra Odense og en lille velkomsttale ved kvorumspræsident broder Johannes Sørensen fra Esbjerg.

Efter den stemningsfulde fællessang var der anledning til at bese de smukke omgivelser, Fårup Sø og den omliggende skov.

Kl. 12.30 spiste vi den medbragte mad efter at den var velsignet, og der var godt humør over hele linien.

Efter spisningen blev der spillet fodbold med liv og lyst.

Flere af broderne viste stort talent for den ædle fodboldsport, distriktspræsidenten for jydske distrikt ydede en

virkelig-god indsats både som back og målmand, jo, broder Buur fyldte godt op i målet.

Der blev også leget alle mulige lege mellem børnene, så tiden gik, og mon ikke mange tænkte på ordene fra Mormons Bog, der siger, at »Menneskene er til for at kunne nyde glæde«.

Efter en dejlig eftermiddag på sportspladsen, i skoven og ved søen sluttede denne vellykkede kvorumfest kl. 16 med fællessang: »Der er skønhed her på jord«.

Broder Ebbe Rosenkilde fra Horsens sluttede med bøn. Inden vi skiltes, rettede distriktspræsident broder Buur en tak til kvorumsbestyrelse og gruppeledere for den dejlige dag.

Må vi mindst engang om året kunne samles til en sådan udflugt, der bringer glæde i vore hjerter over den smukke jord, vor himmelske Fader har givet os, og det Evangelium, der knytter os sammen i kærlighedens bånd inden for Jesu Kristi sande Kirke.

Johannes A. Sørensen,
Kvorumspræsident,
Kvorum 2, Jydske Distrikt.

PRIMARY

Førårsprogram i København Søndre-Centrum Gren

Søndag den 1. maj kl. 16 afholdt Søndre-Centrum Grens Primary sit forårsprogram i den lille kirke (Villaen).

Der blev åbnet med sangen »Mer hellighed giv mig«, og bøn ved søster Sara Dressø.

Presidentinden, søster Mary Olsson, bød alle velkommen. Lærerinder og børn fra Primary og brødre fra grenene opførte »En lærerindes mirakel«.

Idet børnene kom ind og satte sig på deres pladser, sang de: »Jeg er Guds kære barn«. De sang også »Lad mig, o,

Gud, det høre af din mund«, »Jeg tænker, når jeg læser« og »Guds stråleglans er overalt«. Lærerinderne sang »Ved tanken på min Frelser kær«, og »Gør mig til en bedre lærer«.

Til slut sang lærerinder og børn »Lær mig at vandre i lyset«.

Mødet sluttede med bøn ved søster Mary Olsson.

Bagefter fik børnene orangeade og kager.

K. S.

Personlige nyheder

Fødselsdage

Vi siger i denne måned til lykke til følgende søskende:

København Nordre Gren:

Paula Amanda Bøgh, Broholms Allé 27, 75 år den 6. juli.

Rosa Olsen, Bøgevang 39, 60 år den 21. juli.

Esbjerg:

Helene Marie Andersen, 65 år den 15. juli.

Jensine Kristine Cecilie Pedersen, 70 år den 17. juli.

Randers:

Alex Nielsen, 80 år den 13. juli.

Hjørring:

Elsine Nielsen 75 år den 29. juli.

København Søndre Gren:

Willi Cecilie Larsen, Hjørnagervej 12, 65 år d. 29. juli.

Aarhus:

Dagmar Emilie Petersen, 75 år den 6. juli.

Sølvbryllup i Esbjerg:

Den 6. juli fejrer distriktspræsidenten for Jylland Distrikt, broder *Verner Buur* og hustru, deres sølvbryllup. Stjernen ønsker hjertelig til lykke!

IN MEMORIAM

Atter har døden ramt en kendt og afholdt dansker i Amerika. Søster *Johanne Klitgaard* forlod denne jordiske tilværelse den 14. maj 1966 i en alder af 88 år. Den afdøde blev født den 5. maj 1878 og allerede som ganske ung pige blev hun døbt i Aalborg den 10. februar 1895 under megen modstand fra familiens side. Dette afskrækkede hende dog ikke, og med overbevisningens mod og kraft sluttede hun pagt med Herren, en pagt, som hun hele sit liv holdt højt i ære. Gennem mange år var hun og hendes afdøde mand, Niels Peter Klitgaard, trofaste medlemmer af Kirken i Aalborg. Senere flyttede de til København, hvor de ligeledes var aktive medlemmer, kendt og afholdt af søskende og missionerer.

Senere flyttede de til Salt Lake City, hvor de blev viet for tid og evighed i Salt Lake Tempel den 6. marts 1933. Efter sin mands død flyttede søster Klitgaard tilbage til Danmark og bosatte sig atter i København, hvor hun endnu engang blev et trofast og værdifuldt medlem af denne særverdige gren. Efter afslutningen af den anden verdenskrig emigrerede hun atter til Utah. I de senere år havde

hun et kærligt hjem hos sin søn Elmer og dennes hustru.

Begravelsen fandt sted onsdag den 18. maj fra Larkins Begravelseskapel i Salt Lake City under stor deltagelse af familie og venner. Talerne ved mindegudstjenesten var grenspræsident Julius Andersen fra Den danske Gren og ældste William O. Pedersen, som begge talte smukt om afdøde og dennes liv som et trofast medlem af Kirken. Indledningsbønnen blev opsendt af forhenværende missionspræsident Orson B. West og afslutningsbønnen af tidligere missionspræsident Edward H. Sorenson.

Blandt de tilstedeværende var mange aalborgensere, som huskede søster Klitgaard fra deres barndomsdage i Aalborg. Vi takker den afdøde for hendes smukke eksempel på trofasthed i og kærlighed til det gængivne Jesu Kristi evangelium.

Foruden sin søn Elmer efterlader afdøde sig en anden søn, Harry, som bor i Philadelphia. Vi takker søster Klitgaard for hendes venskab, hendes trofasthed og det gode eksempel, hun satte for os alle. Må Gud velsigne hendes minde og velsigne de efterladte!

Orson B. West

Døb:

Aalborg: 23. april:
Yvonne Lissian Hermansen
Rønne: 21. maj:
Ilise Holtz Hansen Madsen
Alex Rose

Herning: 14. maj:

Emma Johanne Kokborg Lauritsen
Karen Kokborg Lauritsen
Bente Irene Lauritsen
Jens Peter Kokborg Lauritsen

København Sødre Gren: 7. maj:

Grete Elisabeth Nielsen

Fredericia: 15. maj:

Niels Christian Olesen

Amager Gren: 28. maj:

Ben Dideriksen

Horsens: 23. april:

Elisabeth Peick Christensen

Ordinationer:**København Centrum Gren:** 1. maj:

Mark Sorenson

8. maj:

Torben Jan Zangenberg

Slagelse: 1. maj:

Arnt Kasper Valgren

København Sødre Gren: 8. maj:

Steven Lange Williams

København Nordre Gren: 24. april:

Hans Arne Tvilsted

Horsens: 22. maj:

Henning Jensen

Aalborg: 15. maj:

Willy Petersen

Døbt af:

Broder Verner L. Jensen

Ældste George Peterson

Ældste Lewis Sorenson

Ældste Gordon Westenskov

Ældste Gordon Westenskov

Ældste Gordon Westenskov

Ældste Gordon Westenskov

Ældste Steven L. Harris

Ældste Roger V. Sybrowsky

Broder Poul Petersen

Ældste Freddie Christensen

Til:

Diakon

Diakon

Lærer

Præst

Diakon

Diakon

Ældste

Håndspålgelige ved:

Ældste Ronald J. Harper

Ældste George Peterson

Ældste George Petersen

Ældste Freddie Christensen

Broder Henning Frederiksen

Ældste David McQueen

Ældste Dent Sorenson

Ældste Terry L. Williams

Ældste Lynn Harry Erickson

Broder Joseph Thomas Asmussen

Broder Anton Kobæk

Ordineret af:

Missionspræsident R. Earl Sorenson

Missionspræsident R. Earl Sorenson

Broder Børge Grand Hansen

Broder Svend Aage Sønderby

Broder Arthur Sørensen

Broder Kristian Pedersen

Missionspræsident R. Earl Sorenson

Velsignelser:**Slagelse Gren:** 1. maj:

Borge Grand Hansens og Anny Eleonora Pedersen Hansens søn, *David Grand Hansen*, velsignet af sin fader.

København Centrum Gren: 1. maj:

Henning Johansens og Rita Steen Larsen Johansens søn, *Søren Johansen*, velsignet af sin fader.

Aalborg: 1. maj:

Yvonne Lissian Hermansens datter, *Bettina Patrice Hermansen*, velsignet af broder Verner L. Jensen.

Ny assistent til missionspræsidenten.

Den 27. maj er ældste *Lee G. Noorda* blevet kaldet som assistent til missionspræsident R. Earl Sorenson.

Ældste Noorda er født den 16. september 1940 som søn af LeGrande og Betty Lou Noorda, Seattle, Washington. Han kom til Danmark den 13. oktober 1964 fra Chula Vista, California, og har arbejdet i Holte, Birkerød, Brønshøj og Århus, indtil han blev kaldet til sit nuværende kald.

Vi beder Gud velsigne ældste Noorda i det ansvarsfulde kald, der nu er pålagt ham.

Ny missionssekretær

Den 27. maj er ældste *Marshall M. Poulsen* blevet kaldet som missionssekretær i den danske mission.

Ældste Poulsen er født den 28. december 1945 som søn af Mr. og Mrs. Alton B. Poulsen, Salt Lake City, Utah. Han kom til Danmark den 22. juni 1965 og har arbejdet i Bagsværd, Hjørring og Odense, indtil han blev kaldet til sit nuværende kald.

Vi beder Gud velsigne ældste Poulsen i det ansvarsfulde kald, der nu er pålagt ham.

Missionærforflyttelser: Fra:

27. maj:

Roger Sybrowsky

Rex Abegglen

Kerry Allen

Terry Williams

Everett Erskine

John Broberg

Dan Jensen

Flemming Fano

John DeHart

Paul Sanders

Craig Petersen

Ross Brown

Freddie Christensen

Lee Packer

Carl Christensen

Richard Carlgust

Lee Noorda

Marshall Poulsen

Paul Jackson

Bill Stinger

Curt Christensen

John Love

Leland Chapman

Ladd Jones

Vejle

Hvidovre

Frederiksberg

Brønshøj

Hørsholm

Frederiksberg

Frederiksberg

Hørsholm

Aalborg

Vanløse

Hjørring

Randers

Tåstrup

Horsens

Viborg

Frederiksberg

Roskilde

Århus

Missionskontoret

Odense

Søborg

Sønderborg

Slagelse

Bagsværd

Ballerup

Sønderborg

Århus

Slagelse

Til:

København

Søborg

Brønshøj

Hørsholm

Slagelse

Roskilde

Horsens

Vejle

Odense

Aalborg

Aalborg

Hjørring

Randers

Randers

Viborg

Roskilde

Århus

Missionskontoret

Missionskontoret

Tåstrup

Bagsværd

Ballerup

Sønderborg

Århus

Slagelse

Missionærankomster:

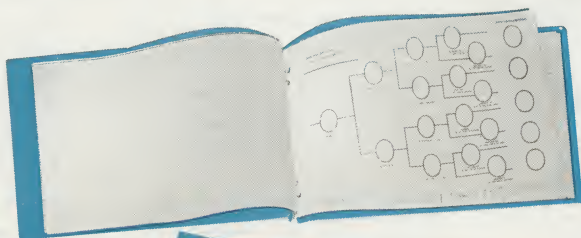
Med S.A.S. via New York er følgende missionærer den 24. maj ankommet til den danske mission:

Enok og *Emmy Andersen* fra Provo, Utah, beskikket til at arbejde i Kolding.

Warren K. Olsen fra Roosevelt, Utah, beskikket til at arbejde i Vanløse.

Gail Jeppesen fra Oakley, Idaho, beskikket til at arbejde i Hvidovre.

Billeder af disse missionærer findes foran i bladet under de respektive distrikter.

Ligger Deres
genealogiske skemaer
hulter til bulter
i skabe og skuffer?

Vil De gerne have orden i dem?
Så er løsningen her!

Mappe til genealogiske skemaer

blå, med billede af templet i Schweiz og dansk tekst i guldtryk. Indstillelig til få eller mange skemaer.

Pris: kr. 10,00.

Kan bestilles ved indsendelse af beløbet til postgirokonto 333 38, Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, Dalgas Boulevard 164, København F. Husk på talonen at skrive hvad der ønskes.

Biler, så er det her det foregår. Specialitet er stadig folkevogne, men andre mærker haves også.

Venlig hilsen
Mogens - HE 3280

**10% rabat på alle lædervarer
til kirkens medlemmer**

Kufferter - visit- og rejsetasker - pung - tegnebøger
skolemapper - dokumentmapper m. m.

LÆDERVAREFORRETNINGEN LE SAC
v. Ruth Hansen
Gl. Kongevej 163 — VE. 6397

H. P. BALTZER

Begravelsesforretning

(Vanløse Ligkistemagasin)

Begravelser ordnes overalt - egen rustvogn
Jyllingevej 8 - København - (01) 71 75 01

Corona TAPET

Billetter til originalpriser: TOG, FLY, SKIB, hotel-reservationer, forsikringer, valuta m. m. Individuelle rejser, selskabsrejser.

JØRGENSENS
Rejsebureau

JERNBANEGADE 7 - KØBENHAVN V.

TLF. (01) 15 95 80

Rymsgade 20 - Århus C. - Tlf. (061) 2 99 66